



► **Pau al País Basc**

Roda el món // Pàgina 18

Amb la fi de l'alto al foc per part d'ETA torna a planar la incertesa sobre la resolució del conflicte al País Basc. A la DIRECTA volem conèixer la realitat basca explicada per ells mateixos.



► **Caracol zapatista**

Què es cou // Pàgina 22

Del 15 al 17 de juny es realitzaran les jornades de lluita i solidaritat internacional que culminaran el diumenge 17 amb una manifestació a les 12 h. a la plaça Universitat de Barcelona.



► **III Mostra Llibre Anarquista**

Expressions // Pàgina 24

El barri de Sants de Barcelona acull la tercera Mostra del Llibre Anarquista del 25 de juny a l'1 de juliol. Diferents espais de l'àmbit llibertari i autònom oferiran un ampli ventall d'activitats.

# setmanari de comunicació **directa**

núm. 53 // 13 de juny de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

## Comprar un pis a Barcelona suposa el 86% del sou mig

**CAL COBRAR QUATRE COPS EL SALARI MÍNIM INTERPROFESSIONAL PER ARRIBAR-HI**

» Així està el pati // Pàgina 16



Toni Arnau / Ruído

**Sorprenent imatge.** La protesta contra els mossos d'esquadra que es va fer al carrer Ferran el passat 6 de juny va deixar una sorprenent imatge. Els manifestants van portar davant el cordó d'antiavalots una pancarta on es llegia "Deixeu-nos torturar tranquils".

» Així està el pati // Pàgina 10

» Així està el pati // Pàgina 12

### Núria Pórtulas surt de la presó

El jutge de l'Audiència nacional espanyola, Juan Del Olmo, va dictar la llibertat de la jove de Sarrià de Ter. Va sortir de Soto del Real el 7 de juny després de dipositar 15.000 euros de fiança. L'endemà es va fer una festa a la sala la Mirona de Salt.

» Així està el pati // Pàgina 9

### El personal universitari vol millors condicions laborals

Becaris, professors i administratius han participat a l'elaboració d'un manifest sota el títol "L'UAB, un bon lloc per treballar", on s'exigeix la millora laboral al campus.



» De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

### Un miler de detinguts a la cimera del G8

Les accions contra la trobada de líders celebrada al nord d'Alemanya han acabat amb un balanç de 1.146 detencions. Les fotografies fetes amb un telèfon mòbil (imatge) han demostrat les condicions inhumanes que van patir els reclusos.



# Editorial

## Cap vila pels feixistes

La Plataforma per Catalunya (PxC), el partit xenòfob que lidera el vigatà Josep Anglada, ha aconseguit les darreres eleccions municipals un total de 12.400 vots i disset regidors a Catalunya. Una xifra petita, però que li ha permès entrar amb força a capitals de comarca com Olot o Manresa, consolidar les seves posicions a poblacions com Cervera o Manlleu i situar-se com a segona força a Vic i El Vendrell.

Fins ara, la política dels partits tradicionals catalans respecte la PxC ha estat la de mirar cap un altre cantó. Una actitud basada en l'esperança que el seu discurs es quedés en foc d'encenalls. En els darrers comicis, però, s'ha constatat que el discurs obertament racista –no només el de la PxC, sinó també el del PP en municipis com Badalona– és rentable electoralment, perquè una part de la població hi és receptiva.

En aquest sentit, malgrat que les formes del discurs d'Anglada siguin agressives, burdes i populistes, cal recordar que en el fons les polítiques sobre migracions que proposa la Plataforma per Catalunya no disten en excés del que han mantingut els successius governs tant espanyols com catalans: enduriment de la inhumana Llei espanyola d'Estrangeria i més seguretat ciutadana, en comptes de prioritzar la inversió en matèria social per garantir la integració, la cohesió social i el respecte als drets fonamentals. La classe política tradicional també ha criticat les posicions més dures contra Anglada, en considerar que li donaven notorietat. Cal recordar l'actitud valenta que han mantingut sempre entitats com la Coordinadora d'Osona contra la Tortura, amb l'advocat Francesc Arnau al capdavant, multitud de col·lectius antifeixistes de la comarca d'Osona i moltíssims ciutadans anònims que planten cara diàriament als discursos xenòfobs, a l'escola, al carrer o al seu lloc de treball. Ells han estat la primera línia del front contra el feixisme. Caldrà començar a perdre la por a engruixir la barricada.

# Pensem, doncs existim

## 'Avui pots ser terrorista'

Laia Alsina  
/directa@setmanaridirecta.info/

Ja fa temps que el meu cap repeteix insistentment una cançó de La Polla "como tienes cara de culpable, de querer vivir en libertad, y eso jode nuestras libertades –¿Qué libertades?– irás a la cárcel como un criminal". El motiu? Segurament perquè és així com ja fa temps que ens sentim els qui tenim una veu que discrepa amb l'ordre establert.

Només cal escoltar els informatius de ràdio, llegir els diaris, veure els telenotícies o entrar a un fòrum d'internet: okupes, anarquistes, comunistes, dones, ecologistes, independentistes, immigrants, treballadors explotats, estudiants compromesos i un llarg etcètera en el qual hi podríem incloure també a les associacions de veïns, molestes

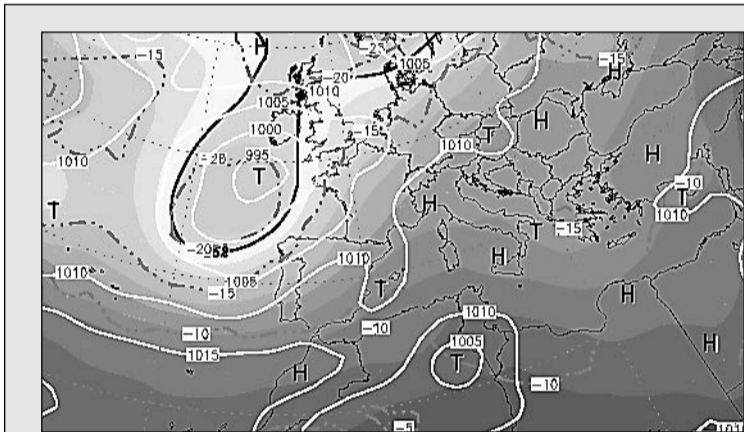
al sistema. "Nadie es inocente, nadie que moleste", per tant, som culpables.

La manera de combatre'ns no passa per una tàctica molt intel·ligent, però, desgraciadament, força efectiva: la de presentar-nos com uns monstres, assedegats de sang que només de sortir al carrer fan cridar "Aparteu les criatures!". Ja ho deia Eva Forest a *Testimonios de Lucha y Resistencia*: "Cada vegada que m'annuncien la visita dels militars per declarar, enloc d'anar dòcilment a respondre preguntes absurdes, tinc ganes de posar-me uns enormes ullals degotant sang, plantar-me d'un salt a la saleta i cridar amb totes les meves forces: 'Aquí està el terrorista! Què passa?'. Potser seria una manera de tranquil·litzar-los i d'acabar amb l'assumpte".

I és que la més mínima possibilitat que canviem el seu ordre

"perfecte" els causa terror: perdre el poder, la capacitat de manipular, d'especular, de torturar, d'explotar laboralment, de discriminar, d'abusar... "Hoy puedes ser terrorista, sólo por estornudar, cualquiera que se resista, un terrorista será". Mentrestant, la societat, enganyada, seguirà escoltant que les enquestes del CIS asseguren que el "terrorisme" és una de les principals preocupacions de la ciutadania i així oblidarà la hipoteca, el contracte temporal, el preu del transport públic, la repressió a les manifestacions, la pobresa al costat de casa, els carrers presos per la policia, el preu dels aliments, la desatenció de l'avi o el familiar malalt, el bosc que es converteix en urbanització i un altre llarg etcètera.

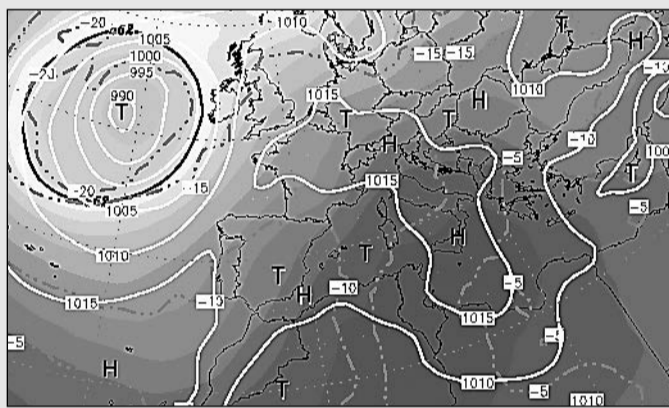
Així que, pensant-ho bé, posem-nos totes els ullals i sortim al carrer.



Dijous 14 de juny els vents seran del sud i sud-oest amb tempestes a Ponent

## Calor normal

Aquest dies les màximes voregen els 30 graus a molts punts de Catalunya. Els vents del sud aporten un ambient xafogós i calitjós. Tot seguirà igual. A la tarda es poden desenvolupar tempestes fortes a punts de l'interior i Pirineu, especialment divendres i dissabte. Seran curtes. La setmana vinent però, les màximes es poden enfiar més i fer-se plenament caniculars, amb màximes superiors als 35 a Lleida.



El 18 de juny continuaran les baixes a l'oest de Galícia amb vents càlids a la Mediterrània

## Com s'ha fet?

Aquesta setmana ens alegrem moltíssim de la sortida de presó de la Núria Pórtulas. Felicitats! A ella i a tota la gent que li ha donat suport durant aquests llargs mesos. Una notícia que ha contrastat fortament amb la dels mossos d'esquadra, manifestant-se per demanar més mà dura (encara més).

D'altra banda, hem estat pendents fins a darrera hora del material que ha anat arribant des de la cimera del G-8 a Rostock. La contracimera d'Alemanya ha estat una de les més potents dels darrers anys. Els reporters de la DIRECTA han tornat a casa carregats amb el material que van poder salvar a les "batalles" de Rostock. És un plaer per nosaltres que el poguem veure.

El tema de la portada s'ha treballat des de la corresponsalia de Terrassa i ofereix molt material per poder reflexionar. S'obre un període en el qual molta gent corre el perill de no poder fer front a les seves hipoteques, ja que aquestes no paren de pujar.



Sr. Plastiko

### Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ  
Roger Costa  
REDACCIÓ  
De dalt a baix: Lluç Salellas \*  
Impressions: Laia Alsina i Mariona Ortiz \* Així està el pati: Guillem Sánchez, Lluç Salellas, Laia Alsina, Jesús Rodríguez \*  
Roda el món: Guillem Sánchez \*  
Observatori dels mitjans: Enric Borràs i Abelló \* Què es cou: Gemma Garcia i Jordi Panyella \*  
Expressions: Roger Pala, Jordi Vidal i Santi Eizaguirre \*

La graella: Roger Costa  
FOTOGRAFIA  
Edu Bayer i Arnau Bach  
CORRECCIÓ  
Laia Bragulat, Carles Biosca, Òscar Canudas i Laura Ruiz  
PUBLICITAT  
Jesús Hita  
DISTRIBUCIÓ  
Xavi Camós  
SUBSCRIPCIONS  
Helena Olcina i Amigo  
ADMINISTRACIÓ  
Miquel Correa

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL  
Dipòsit Legal: GI-1528-2005  
c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902  
L'Hospitalet de Llobregat  
www.setmanaridirecta.info  
directa@setmanaridirecta.info  
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:  
redaccio@setmanaridirecta.info  
fotografia@setmanaridirecta.info  
il·lustracio@setmanaridirecta.info  
disseny@setmanaridirecta.info  
subscripcio@setmanaridirecta.info  
distribucio@setmanaridirecta.info  
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 12

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS  
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:  
-Reconeixement. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el licenciadador.  
-No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitat comercials.  
-Sense obres derivades. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.  
-Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.  
-Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.  
Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

**CONVIDATS DE PEDRA**

» En un bord intent de mostrar-se al món com un club obert i democràtic, el G8 convida altres països a participar del seu circ. Enguany li ha tocat a Brasil, Xina, Índia, Mèxic i Sudàfrica com a representants dels països emergents i a Nigèria, Egipte, Algèria, Senegal i Ghana com a representants africans\_

**MÉS DESPESA MILITAR**

» La despesa militar mundial, que ha rebut una bona empenta durant aquesta cimera sota el pretext de la lluita contra terrorista i la seguretat, ha estat de 1.2 bilions de dòlars al 2006. Només Estats Units gasta més de 500.000 milions anuals en despesa militar. L'AOD rebuda pels països del Sud al 2006 ha estat de 104.000 milions de dòlars\_

**PRINCIPALS RESPONSABLES DE L'EFECTE HIVERNACLE**

» Els països del G8 són els principals emissors de gasos d'efecte hivernacle, causants del canvi climàtic. Segons un grup d'ONGs i xarxes internacionals el G8 té un deute ecològic o climàtic, amb els països més empobrits per la seva responsabilitat en el canvi climàtic. S'ha calculat que el G8 hauria de pagar uns 50 mil milions de dòlars anuals als països més empobrits perquè aquests puguin fer front als impactes del canvi climàtic\_

**ALEMANYA // TROBADA DELS CAPS D'ESTAT MÉS PODEROSOS DEL PLANETA**

# G8 i l'imperi de l'ànim de lucre

Des de fa gairebé una dècada la Cimera del G8 es converteix en cita obligada per a activistes d'arreu del món. Però, què hi ha realment darrera les reunions del G8? Tenen fonament aquestes mobilitzacions?

↳ **Iolanda Fresnillo. Observatori del Deute en la Globalització**  
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 25 de març de 1973, George Shultz, secretari del Tresor d'EUA, va convocar als ministres de finances francès, britànic i alemany per tenir una discussió informal a Washington, a la biblioteca de la Casa Blanca, per parlar sobre les mesures a prendre davant la crisi econòmica que patien tant els Estats Units com Europa. A partir d'aquella reunió es van iniciar tot un seguit de discussions entre els ministres de finances d'EUA, França, Japó, Alemanya i el Regne Unit. Entre el 15 i el 17 de novembre de 1975, gràcies a la iniciativa del president francès Valéry Giscard d'Estaing. Es va convocar una reunió dels caps d'estat d'aquells 5 països més Itàlia. L'any següent, es va repetir la reunió a Puerto Rico (EUA) i, arran de les pressions dels EUA per limitar el poder europeu dins d'aquest grup, es va afegir Canadà. Naixia així de forma oficial el G7. Al llarg dels anys, i des de 1976, el G7 ha realitzat reunions anuals de dos dies on assisteixen els caps d'estat dels països més industrialitzats, als quals des de 1991 s'ha unit també Rússia.



**Polica alemany ruixant els manifestants amb gasos lacrimògens**

Guillem Valle

*El G8 representa el 60% de la renda mundial... però poc més del 10% de la població mundial*

El G8 és, doncs, el "club" que formen els mandataris polítics dels vuit països més rics i influents del planeta. Està format pels caps d'estat dels set països més industrialitzats: Alemanya, Canadà, Estats Units, França, Itàlia, Japó i el Regne Unit, més Rússia. Els governants d'aquests vuit estats es reuneixen un cop l'any per parlar sobre l'evolució de l'economia, la política i la societat mundial, i per acordar línies comunes d'actuació en aquests camps. Al llarg de l'any, els ministres d'economia, comerç, relacions exteriors, mediambient, etc. es troben per anar preparant la cimera anual, acostant posicions i negociant consensos.

El G8, teòricament, no té poder decisor. Diuen els qui hi assisteixen (Bush i companyia) que es tracta de discussions sovint informals sobre temes d'actualitat que preocupen a tots vuit països. Afirmen que no entenen perquè tan rebombori quan són simplement un grup de "col·legues" que ostenten càrrecs equivalents en diferents països i que reunint-se no fan mal a ningú. Però la realitat és que les iniciatives que sorgeixen d'aquestes reunions s'imposen implacablement en les institucions internacionals com el Consell de Seguretat de Nacions Unides, el Banc Mundial, el FMI o l'OMC. De fet, dels cinc membres permanents (amb dret a vet) del Consell de Seguretat, quatre formen part del G8 i, en el marc del Banc Mundial i del FMI, els països membres del G8 acumulen més del 44 % dels vots.

El G8 és, en definitiva, el fòrum on es dissenya la globalització capitalista neoliberal, on es prenen, de facto, decisions claus sobre la gestió de la política i l'economia mundials. És un govern mundial a l'ombra, dominat pels

presidents d'uns Estats que representen el 60% de la renda mundial, i poc més del 10% de la població mundial.

### ▶ I de què parlen?

El G8 es va crear com a fòrum de discussió, entre els caps d'estat dels països més poderosos, sobre temes fonamentalment macroeconòmics. A mesura que han anat passant els anys, el G8 ha anat ampliant els temes de discussió, tot i que les qüestions econòmiques han estat sempre l'eix principal de les reunions. Amb la crisi del deute que va esclatar a principis de la dècada dels 80 aquesta visió va canviar i el G8 (aleshores encara G7) va passar de discutir com podien fer front a la situació des de les seves pròpies economies a com modelar l'economia mundial. Es tracten tots aquells problemes d'àmbit mundial –polítics, econòmics i socials– que els països del G8 consideren prioritaris en cada moment: crisis financeres, estancament del creixement, deute extern, medi ambient, pobresa, terrorisme, etc. L'agenda de les cimeres es negocia entre tots

els països membres del G8 i el país amfitrió té l'oportunitat d'afegir tres temes a l'agenda finalment acordada.

*El G8 és un dels principals promotors de la globalització capitalista neoliberal arreu del món*

Pel que fa a les propostes i iniciatives que aquest club de països rics ha fet al llarg dels anys als fòrums de decisió internacionals, aquestes han estat moltes i diverses. Tot i això, cimera rera cimera, trobem una invariable reafirmació de les bondats de la globalització neoliberal i un impuls continuat de les reformes que l'han de permetre: liberalització comercial i financera, privatitzacions, flexibilitat del mercat laboral i políti-

ques macroeconòmiques deflacionàries com el dèficit zero en el pressupost i els elevats tipus d'interès. Sovint, aquest missatge es veu diluït en els mitjans de comunicació rera d'anuncis espectaculars amb temes com la lluita contra la pobresa, les mesures contra el canvi climàtic o les ajudes en la lluita contra les malalties infeccioses com la SIDA o la malària, com ha passat enguany.

"Inevitablement acompanyats per un sobredimensionat circ mediàtic, els líders dels països més rics del món, juntament amb Rússia, se senten "obligats" a proclamar les seves nobles fites, a emetre les seves grans declaracions i a felicitar-se per la resolució, si no de tots els problemes del món, al menys d'un nombre suficient per poder justificar el seu viatge. Però massa sovint, la grandiloqüència de la retòrica és inversament proporcional a l'escala dels seus èxits" (The Economist, "Peanuts and plutonium", 28 de juny de 2002). Efectivament, si bé en la línia d'imposar mesures

Continua a la pàgina següent >>





>> Ve de la pàgina anterior

econòmiques neoliberals, el G8 ha demostrat una eficiència i un èxit sorprenents però en la lluita contra la pobresa, el deute o les malalties infeccioses, per esmentar alguns temes, no ha mostrat tanta diligència ni eficiència.

**▶ I què han decidit enguany?**  
La Cimera del G8 ha tingut lloc entre el 6 i el 8 de juny en Heiligendamm (Alemanya) sota el lema "Creixement i Responsabilitat". Tot i que els temes més publicitats als mitjans han estat les promeses d'ajuda a Àfrica i la manca d'acords rellevants en la lluita contra el Canvi Climàtic, la cimera ha tractat molts altres temes, en moltes ocasions en clara contradicció els uns respecte als altres. A part, mentre per una banda el G8 afirma en el seu comunicat final l'ambigu compromís de lluitar contra el canvi climàtic, buscant un nou acord de reducció d'emissions en el marc de Nacions Unides, per l'altra aposta

*Les promeses  
incomplertes en  
matèria d'ajuda  
als països més  
empobrits és una  
constant en el G8*

clarament per seguir el model de creixement econòmic desafortat i insostenible, així com per la promoció del comerç internacional (quan el transport de mercaderies d'una banda a l'altra del planeta és un important emissor de gasos d'efecte hivernacle). La promesa del G8 de proporcionar una ajuda de 60 mil milions de dòlars per lluitar contra la SIDA, la Malària i la Tuberculosis (anunci fet ja fa uns mesos i repetit durant la cimera com si es tractés d'un nou acord) està en clara contradicció amb la decisió, també inclosa en el comunicat final del G8, "d'incrementar la nostra cooperació en el camp de la protecció de propietat intel·lectual". Una major protecció de la propietat intel·lectual que sota el sistema de patents fa gairebé impossible que en els països del sud es pugui accedir als medicaments necessaris per fer front a aquestes tres malalties. On si s'han aconseguit avenços és en el relançament de la carrera armamentística, amb l'impuls del projecte de l'escut anti-míssils. Pel que fa a promeses incomplertes, el G8 es re-compromet un any més a incrementar l'Ajuda Oficial al Desenvolupament (AOD) cap al continent africà, tal i com van fer ja fa dos anys a Gleaneagles. Doncs és necessari aclarir que, segons dades de la pròpia OCDE i el Banc Mundial, l'ajuda a Àfrica, sense comptar les cancel·lacions de deute, ha disminuït durant el 2006. **Ⓜ**

**ALEMANYA // TROBADA DELS CAPS D'ESTAT MÉS PODEROSOS DEL PLANETA**

# Milers de manifestants bloquegen el propi cos la cimera dels t



**Manifestants assaltant la tanca de 20 quilòmetres que protegia els líders del G-8 al balneari de Heiligendamm**

Edu Bayer / Jose Colón

**✉ Jesús Rodríguez**  
/redaccio@setmanaridirecta.info/

**L**a policia alemanya ha utilitzat l'estratègia de la por i la superioritat numèrica per afrontar les mobilitzacions de bloqueig de la cimera del G8 celebrat entre el 6 i el 8 de juny a Heiligendamm. En el decurs de les diferents marxes de protesta s'han arrestat més d'un miler de persones, la gran majoria per participar d'assegudes als accessos de l'aeroport i al recinte de la trobada de mandatariis. Les tres grans àrees d'acampada situades a una quinzena de quilòmetres de la zona roja perimetrada on es prohibia el dret a manifestació van ser el punt d'inici de les marxes de l'estrella, una estratègia que pretenia bloquejar l'arribada de les delegacions al luxós balneari del bàltic. El 6 de juny ja es van iniciar els primers talls de carreteres a les immediacions de l'aeroport on arribaven els vols privats dels Caps d'Estat, amfitrions i convidats. Cal destacar que Merkel, Sarkozy, Blair, Bush, Putin o Prodi, s'han fet la foto amb el president Lula da Silva del Brasil o molts dirigents de països de l'Àfrica Meridional que aterraven

a Alemanya amb la intenció de pidolar diners per les seves masses de població empobrida. Les constants topades entre policies i manifestants comportaven l'emmanillament amb simples brides de plàstic de desenes d'activistes, que eren conduïts a centres de reclusió provisional. Una àmplia superfície de 40 quilòmetres quadrats distribuïts al llarg dels 13.000 metres de tanca filferada fou declarada com a zona prohibida per a les manifestacions i el simple fet de trepitjar-la ja comportava un perill potencial de ser detingut.

**▶ La marxa de l'estrella**  
El dijous al matí era el dia D. Els milers d'acampats arribats de tota Europa van iniciar ja de matinada una llarga caminada a través de camps i boscos fins arribar a les tanques i els accessos al balneari on ja es trobaven els mandatariis allotjats. Les dues principals portes d'entrada al recinte van quedar des de primera hora del matí atapeïdes de centenars de manifestants, mentre diversos milers es distribuïen en nombrosos grups que creuaven a peu els camps de blat propers a les tanques. Helicòpters de la policia i l'exèrcit van començar aleshores a por-

tar efectius per aturar les marxes que durant una estona van desbordar el dispositiu repressiu. Els intents d'assalt a les reixes patien una dura resposta mitjançant gasos lacrimògens i canons d'aigua a pressió. Desenes eren arrestats i tancats en furgons. Els bloquejos van ser parcialment efectius. Part de les delegacions que

*Part de les delegacions que havien d'arribar per terra finalment ho van fer per mar o aire*

havien d'arribar per terra finalment ho van fer per mar o per aire. Petits llots fortament escortats s'utilitzaven per navegar fins el balneari sense haver d'obrir-se pas a través dels talls. L'heliport tenia un continu fluxe d'anades i vingudes. Una via fèrrea fou també bloquejada per les marxes. Quan consideraven però, que una

delegació havia d'arribar per terra, els antiavalots actuaven amb contundència i obrien el bloqueig per permetre l'entrada dels vehicles oficials.

**▶ Per mar i per aire**  
La lluita contra els capitosts del planeta també es va desenvolupar per via marítima i aèria. Dues llanxes de Greenpeace van intentar sobrepassar el ferri control de les patrulleres de l'exèrcit alemany, però aquestes van actuar sense contemplacions. Després d'una persecució molt dura i perillosa una gran Zodiac policial va trepitjar temeràriament i amb els motors encesos l'embarcació dels activistes ecologistes. Dos d'ells van patir ferides de consideració i van ser traslladats a un centre mèdic de Rostock. Una vintena de manifestants també ho van intentar nedant i en arribar a la platja foren detinguts. L'endemà un globus aerostàtic de Greenpeace pretenia arribar fins a Heiligendamm, però un parell d'helicòpters amb agents fortament armats va amenaçar de fer-lo caure amb els tripulants a bord. Els valents manifestants van optar per aterrar abans del seu destí, ja que perillaven seriosament les seves vides. **Ⓜ**



D'ESQUERRA A DRETA PODEM VEURE ALGUNES ACCIONS REALITZADES ARREU DEL PLANETA:

1. Vehicles cremats a un concessionari Mercedes-Benz a Atenes.
2. Concentració davant una benzinera Esso de Londres.
3. Acció a una estació de servei de Norwich.
4. Performance a la capital de Corea del Sud.
5. Trobada d'entitats a Sikasso, ciutat de Mali.

# quegen amb totpoderosos



## Gàbies "estil Guantànamo" per centenars de detinguts

Un total de 1.146 persones han patit la reclusió a presons provisionals creades pel govern d'Angela Merkel. Pavellons industrials de Rostock han estat transformats en petits Guantànamos plens de gàbies de metall on es tancava als i les manifestants detinguts o retinguts provisionalment. Els enreixats no tenien més de 25 metres quadrats i van arribar a tancar-hi una vintena de persones a cadascun d'ells. El terra era de ciment i per tot arreu hi havia càmeres de video-vigilància. Unes fotografies preses amb un telèfon mòbil han pogut constatar l'existència d'aquests centres. Les instantànies no són de qualitat però deixen constància de les reixes i el terra sobre el que dormien els centenars d'empenyats preventivament. No hi havia alimentació prevista per als reclusos més enllà de pa i aigua molt racionalada. Una cinquantena de les vícti-

mes d'aquest càstig col·lectiu van estar emmanillades a les cel·les durant onze hores. Per dormir en alguns casos se'ls permetia l'ús d'una màrfaga. La resta a terra. No hi havia separació física ni visual entre els habitatges i per tant la intimitat era nul·la i la sensació de trobar-se en un gran camp de concentració, segons han manifestat algunes de les ara alliberades. D'altres van ser traslladades a presons "normals" després de 72 hores engabiades. La llum es trobava encesa les 24 hores del dia per evitar el descans. Martin Dolzer, membre de l'Associació Republicana d'Advocats ja ha denunciat que "és un tracte inhumà i contra la dignitat que serà investigat". Ja s'han interposat querelles per detenció il·legal i prevaricació. Consideren que s'ha vulnerat la Llei Fonamental Alemanya, la Convenció Europea de Drets Humans i la Carta dels Drets Humans de la ONU.



Edu Soteras



Jose Pujol



Antitezo

Manifestacions a Barcelona (a dalt), Madrid (a baix esquerra) i Santiago de Xile (dreta).

MÓN // TROBADA DELS MÉS PODEROSOS DEL PLANETA

## Les accions i manifestacions arriben als cinc continents

✉ Jesús Rodríguez  
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Paral·lelament al desenvolupament de la cimera i les diverses contracimeres -amb debats, xerrades i ponències- que han tingut lloc aquests dies a Alemanya, arreu del planeta s'han estès les manifestacions, accions i concentracions en rebuig a l'existència d'aquest club de poderosos que decideixen el futur polític i econòmic de la humanitat.

A Barcelona es van fer dues marxes tot i les traves serioses imposades pel Departament d'Interior. Uns 25 furgons d'antivalots van rodejar les 150 persones congregades a la plaça Catalunya el dijous al vespre. La tècnica coercitiva i intimidatòria de l'encerclament es va tornar a imposar, amb cops, agressions i limitació del dret a la manifestació. La marxa va baixar tota la Via Laietana fins arribar al Pla de Palau, on els agents van obrir el cordó i els manifestants reclosos van quedar alliberats. Es van poder veure escorcolls i agressions contra persones indefenses forçades a mantenir-se contra la paret. Dissabte a la tarda una nova marxa darrere d'una

pancarta amb reivindicacions anticapitalistes va patir les mateixes limitacions. Aquest cop hi havia el doble de manifestants. Els policies, en aquesta ocasió, van delimitar i marcar el recorregut en direcció al Passeig de Gràcia i posteriorment pel carrer Aribau, fins a la plaça Universitat, com si es tractés d'un ramat d'ovelles.

*A Barcelona anaven rodejats com si fossin un ramat d'ovelles*

Al centre social La Fibra de Mataró aquests dies també s'han organitzat activitats de rebuig al G8. Unes 150 persones van participar de la manifestació a Viena i unes desenes a la concentració de Linz, a l'Estat austriac. A Copenhagen es van reunir prop de 500 persones. A Madrid un centenar de ciclistes despullats van protestar contra el G8 i a Amsterdam onze caixers automàtics van ser sabotejats en contra del nou ordre econò-

mic mundial. Una vistosa performance tingué lloc al centre de la ciutat de Porto, a Portugal. Una massa crítica ciclista prengué el carrer a Dublín per denunciar el canvi climàtic. Atenes i Salònica van ser escenari de seriosos atacs incendiàries contra seus d'empreses alemanyes a Grècia, amb la combustió d'una desena de vehicles a diversos concessionaris i explosions a seus de LIDL, Miele i Opel. Concentracions a Bristol, Londres, Norwich i Edimburg. Els països de l'est també van viure protestes a ciutats com Kiev, Moscou i, la més nombrosa, a la ciutat polonesa de Hel, per la visita que hi va fer Bush. Roma i una desena de ciutats alemanyes van viure actives protestes. A Seul, Melbourne, Wellington i Sikasso també es va sortir al carrer amb accions més simbòliques davant dels consultats alemanys. Milwaukee i Houston van portar les crítiques fins a l'interior dels Estats Units. I Brasil, Equador Costa Rica, Veneçuela i Xile van ser escenari de marxes més massives i d'enfrontaments amb còctels molotov a la ciutat de Santiago. ☺



# Impressions

Josep Manel Busqueta. Pastisser i economista /opinio@setmanaridirecta.info/

## Veneçuela davant la llosa del consens mediàtic

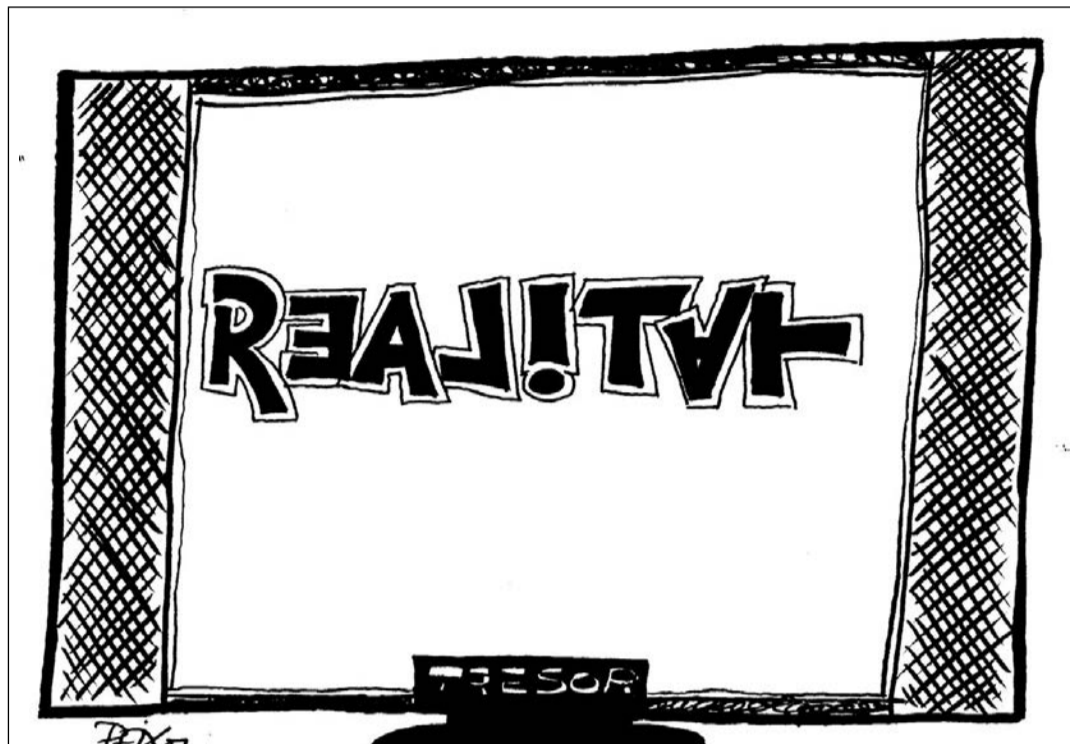
**N**ovament Veneçuela. Una altra vegada ens arriba des d'aquest país del Carib la notícia que el seu govern ha aplicat una mesura que irrita els nostres demòcrates forjadors d'opinió. A Veneçuela han tancat un mitjà d'informació, diuen, *ergo* no es respecta la llibertat d'expressió, per tant, el seu govern fa mostra, una vegada més, de formes autoritàries. Ara sí que queda clar, Chávez usa el seu poder per bastir una dictadura inspirat pel seu amic, Fidel Castro, aquest senyor del *xandall* que molts demòcrates tant d'aquí com de Miami frisen per veure mort.

Precisos i objectius, diàriament periodistes i tertulians dels diferents mitjans ens han explicat el procés de censura que, segons ells, s'imposa a Veneçuela. Com a mostra, els

mitjans públics catalans, Catalunya Ràdio, guiada per un dels seus presentadors estel·lars, el solidari maratonianer Antoni Bassas, es dedicà a emetre de manera repetida les opinions dels responsables de Globovisión, punta de llança de l'oposició més ferotge al govern de Chávez, sobre "l'estat d'excepció mediàtic" que, segons ells, es viu a Veneçuela. TV3 s'apuntà també a la línia informativa de la "gent de bé".

Ho sabem, vivim el temps de la construcció mediàtica de la realitat. Ja ens alertava Karl Kraus que el poder de la premsa ens força a pensar que el veritable esdeveniment són les seves notícies sobre els esdeveniments, així, quan el periodista diu que ens informa i ens situa davant dels fets el que fa és crear la realitat mateixa.

A Veneçuela no s'ha tancat cap mitjà de comunicació. El que ha succeït amb RCTV és que el govern, transcorreguts els vint anys de vigència de la concessió, ha decidit no renovar dita concessió per l'ús de diversos canals de l'espai radioelèctric, sense que això afecti la seva possible emissió per cable o satèl·lit, així com tampoc afecta els equips, béns immobles i mobles ni qualsevol altre actiu, que continuaran essent propietat dels accionistes de RCTV. Per tant, estem davant de l'acció sobirana d'un govern elegit democràticament que organitza l'espai radioelèctric del país d'acord amb la Constitució. Aquest fet ha estat reconegut fins i tot per la mateixa UE. Cal afegir que, a



Peix

*Precisos i objectius, diàriament periodistes i tertulians dels diferents mitjans ens han explicat el procés de censura que, segons ells, s'imposa a Veneçuela*

banda d'aquesta polèmica per no haver renovat la llicència a RCTV, el govern decidí prorrogar la resta de concessions existents, corresponents a 98 televisions de cobertura nacional i/o regional, públiques, privades i/o comunitàries. Això conforma un espectre mediàtic totalment controlat pels mitjans privats, opositors al govern bolivarià (vegeu DIRECTA número 52).

Les raons per les que s'ha decidit no renovar la llicència a RCTV, i que misteriosament ens oculten els nostres mitjans, ens serveix per veure quin és el tipus de llibertat que pretén l'emissora. RCTV ha incorregut en els darrers anys en delictes per

pràctiques monopòliques, i s'ha repartit el mercat de les falques publicitàries amb el seu principal canal competidor. Ha comès evasió fiscal, a més, aquest mitjà ja havia estat amonestat o directament tancat pels governs anteriors a Chávez, dels anys 1976, 1980, 1981, 1984, 1989, 1991, per diferents delictes. Cal afegir que RCTV participà activament en el cop d'estat de 2002 donant informació esbiaixada, censurant els funcionaris del govern bolivarià, un cop derrocat aquest pels colpistes, i efectuant un buit informatiu que arribà al seu punt culminant quan, en lloc de retransmetre les manifestacions multitudinàries dels ciutadans, en què recla-

maven la restitució del govern democràtic, es dedicà a emetre dibuixos animats. De fet, el cap visible de RCTV, Marcel Granier, felicità els colpistes per la seva brillant acció al mateix palau de Miraflores.

Evidentment tota aquesta informació es coneguda pel nostres periodistes "demòcrates" que deliberadament, igual que ja ho feren el 2002, decideixen posar-se del cantó dels mitjans d'informació colpistes. La raó: qui paga mana. Avui poder i informació són cosins germans i els titelles encarregats d'escenificar la farsa de la pretesa objectivitat informativa, evidentment, els millors professionals.

Marc Martí. Sociòleg /opinio@setmanaridirecta.info/

## Portabella i el model de ciutat

**E**l que semblava una fanfarro-nada, finalment va de debò. ERC deixarà l'Ajuntament després d'una dilatada trajectòria en el govern municipal. Portabella ha justificat la decisió a partir de dos motius: el primer, per demostrar que assumeix la responsabilitat després de la davallada electoral lligada a l'alta abstenció; el segon, per estar en desacord amb l'actual model de ciutat.

Sens dubte, la gran guanyadora de les últimes eleccions ha estat l'abstenció. Si no comptem les últimes eleccions europees, les eleccions municipals passades han estat les pitjors de totes les eleccions des del final de la dictadura pel que fa a la partici-

pació. Es poden buscar diferents motius, com el cansament i el descrèdit de l'èlit política. En l'últim baròmetre d'opinió pública, el 70% dels catalans pensava que els polítics actuen bàsicament en benefici propi. Potser hi té alguna cosa a veure. A Barcelona, a més del cansament amb els polítics, hi ha un cansament amb el govern de la ciutat. En una ciutat tradicionalment d'esquerra, ho demostra la pèrdua de regidors de tots els grups que representen l'esquerra institucional. El conjunt del tripartit ha perdut més de 150.000 vots, 40.000 dels quals corresponen a ERC. "Si no tinc una alternativa d'esquerra a l'actual govern, millor

*Portabella no s'ha despentinat quan ha donat suport al Fòrum, a la destrucció de Can Ricart, i a la pseudofeixista llei del civisme*

no voto, voto en blanc o al partit antitaurí", podria ser una de les interpretacions després dels resultats.

El que sembla difícil de creure és que Portabella i ERC puguin esdevenir aquesta alternativa. Portabella, que té bona part de responsabilitat d'haver convertit la ciutat en un aparador des de la seva acció en l'àmbit de Comerç i Turisme, no s'ha despentinat quan ha donat suport al Fòrum de les Cultures, ni quan ha votat a favor de la destrucció total i després parcial de Can Ricart, ni quan s'ha produït venda de sòl públic, ni quan s'han aprovat noves grans superfícies comercials, ni fins i tot quan ha donat suport a

la llei pseudofeixista del civisme, per citar només alguns exemples. ERC ha ajudat també a construir la ciutat que ara tenim i que ja no agrada a Portabella. Si bé és necessari un replantejament en profunditat, el model de ciutat s'ha utilitzat altre vegada com a coartada arran d'una maniobra política, segurament intel·ligent des del punt de vista personal, orientada bàsicament a salvar la seva caiguda. Però encara més digne hauria estat deixar el seu càrrec. Veurem si el seu suposat model de ciutat alternatiu que avui proclama amb incertesa, d'aquí a quatre anys, és realment diferent al dels "amics odiats" de Convergència i Unió.

Josep Puig i Boix. Professor a la UAB i membre d'Alternativa Verda

/opinio@setmanaridirecta.info/

## Votar dretes o votar esquerres: és aquest el dilema del segle XXI?

**H**i ha qui encara creu en el passat i continua mirant la societat del segle XXI com si fos la societat del segle XIX o del XX: divideix la nostra societat actual en dos blocs, el d'aquelles persones que s'identifiquen amb l'esquerra (progressistes) i el d'aquelles que s'identifiquen amb la dreta (conservadores).

Però ves per on que en ple segle XXI aquesta divisió, heretada del segle XIX, ja no té cap significat i, ni tan sols, serveix per a res. La realitat de cada dia demostra que les forces polítiques que s'autoproclamen d'esquerres fan polítiques liberals i les que es proclamen de dretes fan polítiques socials. Unes i altres han contribuït a destarotar els sistemes naturals, l'economia local, les cultures locals... afavorint el sistema uniformitzador que el capitalisme globalitzat pregona: ser com més consumidors millor. I ser-ho sense tenir en compte les conseqüències dels nostres actes de consum: extracció creixent de recursos no renovables a un ritme superior al de la seva regeneració, extracció creixent de recursos no renovables —minerals i combustibles fòssils—, fabricació creixent de productes amb una durada de vida estrictament limitada, generació creixent de productes i residus que la natura no sap reciclar (ni incorporar als seus cicles) i tot plegat per anar augmentant la quantitat de diners d'uns quants sectors socials a còpia d'augmentar les emissions de gasos d'efecte hivernacle que s'aboquen a l'atmosfera com si aquesta fos un pou sense fi.

Però cap de les forces polítiques que tenen segrestada la democràcia (tot demanant-nos el vot cada quatre anys) proposen fer (i molt menys fan) les polítiques ecològiques que

caldria fer per evitar el destarotament dels sistemes naturals. A tot estirar, proposen polítiques ambientalistes que solament contribueixen a mantenir la mateixa situació, sense qüestionar l'arrel dels problemes ecològics que tenim davant nostre. Això sí, fent veure que fan alguna cosa. S'omplen la boca de medi ambient, i fins i tot de sostenibilitat, però l'entorn natural i social continua degradant-se a un ritme com mai havia succeït en el passat. El resultat no és cap altre que l'empitjorament, dia a dia, de la salut ecològica dels sistemes naturals i socials.

Avui, en ple segle XXI, la nostra societat ja no es pot dividir entre dretes i esquerres. Avui simplement, la societat es divideix entre aquelles persones que estan convençudes que el nostre planeta, la Terra, té uns límits que ni la societat ni les persones no poden traspassar i aquelles persones que creuen que no hi ha limitacions de cap mena.

Acceptar que la Terra té límits significa canviar l'actitud que cada persona té davant la

*La societat es divideix entre aquelles persones que estan convençudes que el nostre planeta té límits i aquelles que creuen que no hi ha limitacions de cap mena*



Quechua

vida, significa deixar de ser esclau del consum per esdevenir persona lliure, autònoma i independent. I només amb persones lliures, autònomes i independents podem anar construint una societat lliure, autònoma i independent, que respecti els límits ecològics del nostre planeta i que sigui solidària amb les altres societats amb les quals compartim aquest planeta tan bonic: la Terra.

Avui a Barcelona no hi ha cap força política present a l'Ajuntament de Barcelona que proposi la realització de les polítiques necessàries per regenerar ecològicament la nostra ciutat, de manera solidària amb el nostre país i amb el planeta que ens acull. Ni tan sols aquella formació política que s'ha autodeclarat com "d'esquerres i ecologistes de debò". Una definició que, per cert, ja diu molt per si mateixa. Avui dir-se d'es-

querres no sembla dir res i, per dir-se ecologista, s'ha de demostrar dia a dia i no sembla pas que les propostes de l'esmentada formació política per a la ciutat de Barcelona vagin més enllà d'un buit ambientalisme. No és pas sorprenent que hagin perdut milers de vots a la ciutat de Barcelona.

No hi ha res d'estrany en tot plegat, ja que al ser hereus polítics del comunisme dels anys trenta, els escau com l'anell al dit aquella frase que va immortalitzar Georges Orwell en aquella memorable obra quan explicava les seves vivències pels Fets de Maig de 1937: "Pel que treballaven els comunistes no era per ajornar la revolució espanyola fins que fos el moment adequat, sinó per assegurar-se que no es produiria mai" (Homenatge a Catalunya, Edicions Ariel, Barcelona, 1969, pag. 78). No deu ser que els

seus hereus, en ple segle XXI, malden per fer el mateix amb la revolta ecologista? Per cert, aquest mes de maig cap de les forces del *pentapartit* ha tingut ni tan sols un petit record per les persones que van morir en els Fets de Maig de 1937 a Catalunya. Sembla ser, pel *pentapartit*, que elles no formen part de la nostra memòria històrica!

No cal esperar el dia de les votacions per anar a votar o no anar-hi. Es pot votar cada dia de la nostra vida quotidiana i només donar el vot (si es vol votar) a aquelles persones que demostrin en la seva vida personal que són coherents amb el que diuen i el que fan i que practiquen en la seva vida tot allò que diuen en els seus discursos polítics.

Ja ho diu la dita: "Si no fas el que penses, acabes pensant el que fas".

Ignacio P. Ruiz. Membre de CNT-AIT

/opinio@setmanaridirecta.info/

## Hi ha coses que mai passen de moda

**L**a història social del poble treballador de Catalunya s'enfonsa profundament en dos pilars inseparables, el barri i la feina. L'un sense l'altre no eren res, i l'un sense l'altre no haurien aixecat el moviment social i obrer més radical en principis i realitzacions, més ric i participatiu de la història del món contemporani. Ambdós units representaven i continuen representant els llocs més importants de la dominació i la injustícia colpegen més fort i, al mateix temps, on és possible desenvolupar relacions comunitàries, aprenentatge mutu i autodeterminació individual i col·lectiva.

Allà és on va quedar tot el rastre ateneïsta i de casals, l'univers cultural associatiu, unit estretament en una fusió simbiòtica amb el sindicat, eina de creixement en la rebel·lia, de companyonia i de confiança en el poder del poble.

Avui, en canvi, mentre des del moviment popular ens dediquem, segons sembla cada cop amb una mica de millor fortuna, a teixir xarxes socials i espais oberts als barris i pobles, tenim en general abandonat el món del treball que és on més humiliacions continuem patint, on més a prop podem observar les entranyes asfixiants de la bèstia

*Tenim abandonat el món del treball, on més humiliacions seguim patint, on podem observar les entranyes asfixiants de la bèstia capitalista*

capitalista i on simplement passem la meitat de la nostra vida adulta. On, també, podem conèixer realment els problemes del company de feina i comparir-los... potser millor que en qualsevol relació de veïnatge.

Ja va sent hora que els membres dels moviments populars recuperem les nostres lluites dintre del món del treball, que apliquem el que tant diem en els nostres discursos sobre la precarietat i la necessitat d'organitzar-se i plantar cara. Que apliquem les nostres metodologies (autogestió, assemblearisme i antidelegacionisme) fugint de la gestió fàcil de vividors del

sindicalisme, igual que fugim dels gestors dels nostres barris i de les seves mentides revestides de promeses.

En això ens estan superant àmpliament sectors en principi no polititzats, com immigrants o mares de família que estan protagonitzant les últimes lluites, valents i tenaços, enfrontant-se a l'avanç del capital contra els drets socials. Un exemple d'això és la vaga més llarga de la història de Catalunya. Recordant-nos que ensenyar les dents a la injustícia quotidiana és possible. Que ens fa dignes.

## Navegant per la xarxa

### La llibreta blava

L'actualitat ens proporciona tres opcions per veure quines opinions corren pels fòrums de la xarxa: la manifestació dels Mossos, l'anunci d'ETA o el fet que la Núria hagi sortit de la presó. I ens hem decantat per aquesta última. El port elegit és, una vegada més, mossos-desquadra.com, sobretot perquè són ells els qui no han aconseguit, de moment, inventar prou proves perquè la Núria hagi d'estar segregada a la presó. Tot plegat mentre recordem que Aznar també tenia una llibreta blava i segueix campanyant alegrement pels carrers i les carreteres... I això que amb ell no calia inventar-se les proves. L'opinió que fa saltar els agents és la que exposa un ciutadà en aquestes termes: "Surt al carrer la Núria Pórtulas. Sembla que les proves presentades pels Mossos no són gaire consistents. Una altra cagada dels Mossos, quatre mesos a la presó. Potser que us dediqueu a fer altres feines". I com que opinar està condemnat en aquest país i en el del costat, els Mossos d'Esquadra apliquen la seva pena particular al ciutadà que opina lliurement. Un agent "democràtic" que signa amb el nom d'Ynestrillas dona el tret de sortida: "Aquesta és una roja. El jutge de l'Audiència Nacional va ordenar el seu ingrés a la presó. Així que, abans de parlar, aprèn a llegir, il·lús i pusil·lànim. Anarquista al segle XXI? Sí, home! Un pic i una pala li donava jo a aquesta tia. Golfa!". Un altre que es fa dir Confiança, demostra tenir una fe cega en la justícia: "Hagués entrat sense cap prova o indicati a la presó? Jo crec que no". Mentre Fernando fa justícia pel seu compte: "Els terroristes i els seus col·laboradors i els que els defenseu, ja us podeu podrir a la presó. Ànims, De Juana! Espero que superis el teu rècord sense menjar i et moris". No falta el polítològ que analitza la situació: "No siguem il·lusos. Apa, per ara un neonazi, un okupa, independentista d'esquerres, anarquista o com li vulguis dir és el mateix: són tots uns totalitaris". I és clar, quan algú intenta raonar amb ells i els dona quatre nocions bàsiques de política, les respostes són com les de Fyty: "Per què no okupeu les cases dels marroquins o dels polonesos, o per què no em dius on viuen els teus pares i okupo casa seva?". Finalment, davant de tantes ganes d'empresonar gent, un ciutadà els proposa: "Doncs, a veure si d'una punyetera vegada foteu a la presó algú d'ultradreta; el país n'és ple però, curiosament, només surten als mitjans i es detenen gent d'ideologia més aviat llibertària. No conec gaire el cas de la Núria, però hi ha una brutal desproporció entre la repressió a anarquistes, okupes i gent d'esquerres en general i l'absolut silenci sobre els molts grups d'extrema dreta. Només cal recordar el veredict per l'assassí del Roger a Gràcia. Tot això em fa malpensar. Potser que busquem proves a tot arreu i de tots els colors". La resposta: el silenci.



### L'estat espanyol té por de debat

Jordi Oriola i Folch  
Espulgues de Llobregat

Ha estat un dia trist perquè ETA ha anunciat que trenca definitivament l'alto al foc. Però, igual que en la fi de la treva de 1999, m'ha fet la sensació que alguns ho veien com una situació més desitjable. Un Rajoy exultant exigia a Zapatero que assegurés que no negociaria mai més amb ETA. I sento que l'Espanya "una, grande y libre" respira alleujada, al recuperar una posició més còmoda que la precedent, on la treva possibilitava una negociació que podia modificar l'*status quo*. I no sembla que els preocupi l'acte de la negociació en si pel fet que pogués donar expectatives de resultats polítics als grups terroristes, sinó que més aviat sembla que el que els espanta sigui la matèria de la negociació, és a dir, que una Espanya que han aconseguit mantenir unida per la força pogués arribar-se a separar per la democràcia (que històricament no ha estat santa de la seva devoció, precisament). Com si Espanya pogués perdre els seus drets de conquesta al assegurar-se a debat amb l'únic imperatiu del respecte a la voluntat dels ciutadans. Els espanta que, un cop acabada l'etapa terrorista, fos més possible una taula de debat estrictament política, per tant no criminalitzable, per parlar serenament de l'autodeterminació d'Euskal Herria. Els assassinats d'ETA ("lluïta d'alliberament", en diuen ells) estableixen un marc de guerra en què el Govern espanyol ha de lluitar per fer guanyar el seu bàndol ("l'Estat de dret", diuen els altres) i, per tant, aquest Govern no pot flirtejar ni ésser impel·lit a acceptar el debat pendent, i clarament no resolt, sobre el problemàtic encaix de les diferents nacions que la història ha situat dins de l'Estat espanyol, un debat que podria portar a noves fórmules, totalment legítimes políticament, com el confederalisme o la independència dins la UE.



### Rebel·lió a les urnes

Joan Torres i Prat  
Manresa

Totom pot fer la lectura que vulgui del perquè d'aquesta revolta a les urnes. Però aquesta no és la meua intenció. No pretenc fer un judici de causes ni d'intencions.

Només constato una evidència: moltes de les noves corporacions locals representen, en total, menys de la meitat de l'electorat. Amb d'altres paraules: si fos cert que la sobirania resi-

## Crida d'un treballador immigrant

Mohamed Boutlouj  
Barcelona

Jo sóc Mohamed Boutlouj, nascut al Marroc el 1973, resident legal a l'Estat espanyol, concretament a Barcelona des de 1998 i amb un NIF. Durant tot aquest temps he treballat i he fet una vida normal i corrent, complint amb tots els meus deures com un treballador estranger.

El cas és que la situació legal i la subsistència dels treballadors immigrants a l'Estat espanyol està condicionada al permís de residència i de treball, renovable cada dos, tres, o cinc, anys, depèn del temps d'estada del treballador en aquest país. Referent a això, el dia 18 d'abril de 2006, vaig presentar la meua sol·licitud de renovació del permís de residència i treball (permanent). D'això, ja en fa més d'un any i dos mesos, però tot i l'excessiu temps transcorregut, l'expedient en qüestió roman fins a la data en situació d'en tràmit.

Després d'esperar llargs mesos una resolució favorable a la meua sol·licitud i, amb la meua targeta ja caducada, m'he trobat en una situació d'extrema crisi econòmica, ja que els empresaris als quals m'he dirigit per tenir una feina sempre han destacat la caducitat de la meua targeta de resident i s'han negat a contractar-me per aquesta única circumstància. Per això, i fins avui, he presentat un total de tres recursos dirigits tant a l'administració d'estrangeria com a la Subdelegació del Govern espanyol a Barcelona. Primer, el 20 de novembre de 2006, una sol·licitud a l'Oficina d'Estrangeria de Barcelona per a

l'obtenció d'un certificat d'estimació de la renovació per silenci administratiu, el qual hauria d'haver estat emès en quinze dies. Segon, el 13 de març de 2007, vaig presentar un recurs d'alçada a la directora d'immigració, Marta Rodríguez-Tarduchy Díez, explicant-li la meua situació econòmica i social, perjudicada a causa del temps perllongat de la renovació de la meua documentació. I, finalment, el 5 de maig de 2007, vaig enviar una carta a la Subdelegació del Govern espanyol a Barcelona com l'última autoritat a qui puc dirigir-me per solucionar la meua situació, que ha arribat a causar-me una extrema crisi econòmica i personal.

Sense ni una resposta de cap de les institucions a qui m'he dirigit com a responsables civils de la situació dels ciutadans que són treballadors estrangers en aquesta ciutat, i després d'esgotar tots els meus recursos econòmics —els meus estalvis, la prestació per atur—, no em queda altre remei, per una subsistència digna, que fer-los arribar la meua veu a través d'una concentració davant la Subdelegació del Govern espanyol a Barcelona, tot exercint els meus drets com a ciutadà estranger, per protestar pacíficament contra aquesta discriminació per part de les autoritats d'aquesta ciutat i exigir la resolució del meu expedient i, per tant, el dret a la vida i la dignitat. Per això crido tots els treballadors —estrangers o no—, tots els sindicats i col·lectius i tots els defensors de drets humans a una concentració oberta i permanent (pel dret a la vida i a la dignitat). Comencem el 18 de juny davant la subdelegació.

**cartes** Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a [cartes@setmanaridirecta.info](mailto:cartes@setmanaridirecta.info)

o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

deix en el poble, ens trobaríem davant de descarades usurpacions, davant d'un greu cas de d'il·legimitat democràtica.

Però, com que l'abstenció i el vot en blanc només són un problema en tant que fan visible aquesta il·legimitat, serà un problema de molt fàcil solució: passat l'ensurt dels primers dies, la qüestió serà arraconada de la memòria -via silenci mediàtic- i la cosa serà reconduïda pels sermons de les patums partidàries, amb noves ofertes tacistes i renovat màrqueting. La festa continua.

Crec que hi ha bastanta confusió a l'hora de ponderar políticament el vot en blanc i l'abstenció. Voldria aportar el meu granet de sorra al respecte: si deixem a banda la qüestió moral de la legitimitat i les intencions subjectives dels qui han optat per una d'aquestes

opcions, crec que el vot en blanc només posa més alt el llistó per fer que els partits més minoritaris puguin accedir a obtenir representació. A part d'això, i pel que respecta al repartiment de poder -que és el que compta-, el seu pes és el mateix que l'abstenció, el vot nul i el vot a candidatures sense representació: afavorir els partits majoritaris. Mai els socialistes havien assolit tant poder amb tant pocs vots! És una qüestió elemental: els més interessats a potenciar l'abstenció són els propis partits, en tant que una major participació no es tradueixi en vots directes per a ells. Què hagués passat a Catalunya si: l'índex de participació s'hagués situat en un raonable 70%; si tots els partits haguessin obtingut els mateixos resultats i si el diferencial de vots hagués anat a parar al

partit Zero? Un partit que tingués la mateixa funció que el vot en blanc i l'abstenció activa, però amb la diferència que sí que afectés el repartiment de representants/poder?

És fàcil imaginar que el mapa polític de Catalunya seria pràcticament irreconeixible. La majoria de les corporacions municipals no tindrien més opció que la sòcio-convergència i llavors sí: cada ple seria una permanent visualització i recordatori del dèficit democràtic dels ajuntaments que obligaria la classe política a un bany d'humilitat constant. Bany higiènic que obligaria/motivaria realment a plantejar-se canvis radicals. Quins canvis? Això ja són figures d'un altre paner. Però el que és indiscutible és que, essencialment, res canviarà si no hi ha forces visibles i efectives que empenyin. Algú s'apunta?



# Així està el pati

► Pàgina 10  
Els Mossos d'Esquadra es manifesten pel centre de Barcelona demanant que no s'informi dels maltractes i les tortures que infligeixen

► Pàgina 13  
Núria Pórtulas ja és a casa, després de pagar una fiança de 15.000 euros dictada pel jutge de l'Audiència nacional espanyola Juan Del Olmo

► Pàgina 16  
L'augment de les hipoteques posa en perill milers de famílies per l'augment dràstic que suposarà en la despesa familiar quotidiana

CATALUNYA // BECARIS, PROFESSORS I PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ CONTRA LA PRECARIETAT

## Treballadors universitaris demanen millors condicions laborals

☞ Lluç Salellas

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La imatge d'una universitat pública i de qualitat amb unes condicions laborals envejables sembla que s'allunya cada vegada més de la realitat diària. O si més no, això és el que porta denunciant, des de fa quasi tres anys, l'Assemblea contra la Precarietat de la Universitat Autònoma de Barcelona. De fet, i seguint aquest leimotiv, l'assemblea de precaris, que aglutina treballadors becaris, professors associats o personal d'administració, entre d'altres, va presentar el dijous 7 de juny un nou manifest que porta per lema: "la UAB, un bon lloc per treballar".

*Defensen la necessitat d'una universitat pública de qualitat, basada en el compromís social*

L'exigència dels precaris es resumeix de forma clara en el títol del text, ara bé, cal destacar que les seves demandes són molt més específiques i complertes. Així, en la seva última declaració de voluntats, l'Assemblea contra la Precarietat esgrimeix fins a deu aspectes de la política universitària que considera que és necessari canviar en el marc de la nova carrera acadèmica que ha aprovat el govern de la seva universitat. Segons Marc Martí, membre de l'assemblea, aquest nou model de carrera acadèmica està feta de tal manera que perjudica a tots aquells treballadors que es troben en una situació més precària o difícil i manté els privilegis pels que estan situats a dalt de la cúspide acadèmica. Els precaris de la



Roda de Premsa a la Universitat Autònoma de Barcelona

Directa

Universitat Autònoma denuncien, doncs, que aquest nou model agreuja encara més la situació de precarització de molts treballadors. Posen com a exemples el fet que els contractes d'ajudants passaran a ser simples beques o que estudiar un tercer cicle a la UAB perjudica a l'hora d'intentar assolir una plaça estable en la mateixa universitat.

La presentació pública del manifest va anar acompanyada d'una petita acció reivindicativa de la mateixa assemblea. Els membres d'aquesta van intentar entrar al Consell de Govern, que s'estava celebrant en aquells moments, per entregar l'escrit al rector. Aquest, però, no ho va permetre i els precaris van haver d'esperar que s'acabés la reunió de

l'òrgan universitari per poder parlar i discutir amb el màxim membre del govern de la universitat.

Tant la presentació del text, com la rebuda i la difusió en els mitjans de comunicació van estar molt ben valorades per part dels convocants que confien amb la seva feina de visualització del conflicte i de reivindicacions per aconseguir que es transformi el model laboral a la Universitat Autònoma, en concret, però també al conjunt de centres d'educació superiors de Catalunya.

El manifest, que també defensa la necessitat de construir una veritable universitat pública i de qualitat basada en el compromís amb la resta de la societat, ha aconseguit el suport de més de 300 professors i 200 estudiants.

### ► Els orígens de l'assemblea

En els últims anys, les universitats catalanes s'havien caracteritzat per tenir un moviment estudiantil de primer i segon cicle consolidat, alhora que la resta de la comunitat mostrava poca capacitat de mobilització unitària. A partir d'aquesta constatació, i amb la voluntat de construir un moviment de treballadors de tota mena de la Universitat Autònoma per tenir més capacitat de mobilització i negociació, va néixer l'Assemblea de Precaris. Un dels aspectes més innovadors és el fet que l'assemblea està formada per un conjunt de persones amb objectius, interessos i situacions laborals molt diferents que, segons Marc Martí, permeten una heterogeneïtat necessària d'opinions i una major possibilitat d'influir en uns sindicats que, fins al moment, havien tingut una activitat més aviat minsa.

En un altre sentit, els membres del col·lectiu han assegurat que el nucli de la feina del projecte rau en la necessitat de crear espais de solidaritat, ajuda mútua i cooperació per assolir les condicions laborals correctes dins una universitat pública, compromesa i de qualitat.

D'aquesta manera, els membres de l'assemblea entenen que la

seva feina s'ha d'encarar també en la transformació dels centres universitaris amb la lluita des de dins. En aquest sentit, l'assemblea ha focalitzat les seves activitats, fins al moment, en la visualització del conflicte de la precarització de la feina, però també de la vida en general, a través d'aspectes com la pèrdua de drets laborals, les vacances o la feina durant els caps de setmana. Una altra novetat respecte a d'altres col·lectius és la participació en la discussió institucional i dels òrgans de govern de la universitat. Així, l'assemblea de precaris té representants en espais com el Claustre i el Consell de Govern per tal de forçar situacions a través de les quals aconseguir els seus objectius. Aquesta via es combina amb la feina i les activitats constants enfocades al conjunt de la comunitat universitària de la Universitat Autònoma.

De fet, la lluita de precaris coincideix amb l'aplicació, cada vegada més present, del Procés de Bolonya i de les polítiques de privatització i externalització dels serveis als centre d'ensenyament superiors. Experiències que estan afavorint, segons diversos estudis, a la pèrdua de molts dels beneficis laborals i socials que existien en les universitats catalanes. ☐

### Unitat de lluites amb altres col·lectius

Un dels objectius de l'Assemblea de Precaris de la Universitat Autònoma és aconseguir mantenir una unitat de lluita amb altres col·lectius i assemblees de la mateixa universitat per facilitar la transformació de la mateixa. De moment, més enllà de l'organització conjunta durant les jorna-

des contra la privatització dels mes de maig passat, la col·laboració ha estat més aviat mínima. Segons Marc Martí, membre de l'assemblea, el col·lectiu creu que aquest ha de ser un dels objectius que s'han de marcar de cara al curs que ve. A més, segons el mateix Marc Martí, una altra línia de treball

ha de ser connectar amb treballadors d'altres universitats per tal de fer un moviment fort arreu de Catalunya. Segons sembla, de moment, només a la Universitat de Girona existeix una assemblea del mateix tipus, tot i que es tracta d'un projecte molt més centrat en l'àmbit dels investigadors becaris.

TERRASSA // LABORAL

## Concentració a Terrassa contra l'abús empresarial d'Expoiness S.L.

Directa Terrassa  
/terrassa@setmanaridirecta.info/

La Federació Local de Sindicats de la CNT de Terrassa es va concentrar el 8 de juny davant de l'empresa EXPO-EINESS. SL, situada a la Ronda ponent, nº50, al barri de la Maurina de la mateixa ciutat de Terrassa. El motiu que va portar als anarcosindicalistes a concentrar-se, va ser l'impagament de la quitança, per valor de 3.300 euros, a una treballadora que havia deixat la feina voluntàriament. L'empresa es dedica a la venda d'eines i útils per l'automoció i la indústria.

La treballadora, afiliada al sindicat, va rebre al seu domicili una factura falsa, emesa per la pròpia empresa, on se li cobraven uns suposats "programes informàtics i documentació variada". La factura en qüestió té el mateix valor que la quitança, essent els suposats "programes informàtics" un producte que ni l'empresa ven, ni la treballadora havia comprat.

*El motiu que va portar als anarcosindicalistes a concentrar-se, va ser l'impagament de la quitança, per valor de 3.300 euros, a una treballadora que havia deixat la feina*

El passat 7 de juny es va dur a terme l'acte de conciliació, on l'empresari es va negar a pagar i va faltar al respecte a l'advocat del sindicat i a membres d'aquest que van anar a donar suport a la treballadora.

Davant d'aquesta situació, una quinzena d'afiliats al sindicat, es van concentrar davant de l'empresa, on van denunciar per tot el barri, a través del megàfon i de 500 octavetes, la relació que té Expoiness S.L. amb els seus treballadors. A la concentració hi van haver moments de tensió, ja que l'empresari va estar present en quasi tot moment durant les més de dues hores que va durar l'acte, amb una actitud provocativa, insults i intents d'agressió als concentrats.

El conflicte segueix obert ja que l'empresa no ha donat senyals de cap tipus, de manera que la CNT seguirà realitzant actes com el del passat divendres, fins que l'empresa pagui el que deu.

CATALUNYA // 5.000 AGENTS PRENEN LA VIA LAIETANA DE BARCELONA

## Milers de policies exigeixen que no s'informi dels maltractes i tortures

Agnès Tortosa  
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Diversos milers de policies van participar el 6 de juny a la manifestació convocada pels cinc sindicats que operen dins el cos dels Mossos d'Esquadra. També hi van assistir els alts comandaments. La guàrdia urbana va xifrar-los en 4000, però els organitzadors van arribar a parlar de 8000 assistents. El nostre recompte arriba als 5000. La plaça de Catalunya va concentrar, ja des de les cinc de la tarda, l'arribada de manifestants, alguns d'ells desplaçats amb autocars des de Lleida, Tarragona i Girona. Però no tots eren mossos i mosses. De fet, segons ha pogut saber el setmanari DIRECTA, pràcticament la meitat dels presents eren policies locals i policies estatals que massivament es van sumar a la convocatòria. Per contra, molts agents del cos de Mossos d'Esquadra que no estaven treballant en aquella franja horària van decidir no participar-hi. El debat mediàtic sobre les actuacions als calabossos de Les Corts ha provocat una profunda divisió dins el cos, entre els que pensen que s'ha d'amagar els casos de tortures, així com també defensar els agents imputats i aquells que creuen que els maltractes han de ser erradicats. Entre els mateixos integrants de la línia dura, però, també hi ha profundes divisions. La secció sindical de Mossos d'Esquadra a CCOO, l'SPC i el SAP mantenen intenses disputes que fins i tot han arribat als tribunals, amb denúncies creuades per injúries i difamació.

**Losantos, okupes i Cuní**  
La manifestació va recórrer tota la Via Laietana, amb una primera parada davant la seu d'Interior, d'on pocs minuts abans havia sortit el Secretari General del Departament, Joan Boada, que acompanyat d'un guardaespalles



Pancarta a la façana de CCOO, a la Via Laietana Eloy de Mateo

va anar fins el cotxe oficial amb xòfer que l'esperava al carrer Manresa. Els agents van cridar contra Saura i van mostrar cartells on es demanava l'expulsió de menors immigrants o es parlava d'un suposada conxorxa entre "els okupes, en Josep Cuní i Jiménez Losantos". A l'alçada de

Jaume I, una sorpresa els esperava a la façana de la seu central dels sindicats UGT, CCOO i CGT. Una enorme pancarta de 24 metres, després d'enumerar la llarguissima llista de brutalitats, vexacions i assassinats en mans d'agents del cos durant els últims mesos, es preguntava si els mos-

sos eren víctimes o botxins. Diversos policies de paísà no van voler donar resposta a la pregunta i ràpidament van accedir a les oficines d'UGT acompanyats per una guarda de seguretat. Allí, amb una gran navalla van tallar la part central de la pancarta després de destrossar la xarxa contra desprendiments d'obra que es trobava instal·lada a la façana. La part superior es va mantenir gràcies a que el sindicat CGT no va obrir les portes de les seves oficines. Els i les manifestants mentrestant cridaven frases tan enginyoses com: "vote, vote, vote, okupa el que no vote", "gua-

*Els agents van parlar d'una suposada conxorxa entre els okupes, en Josep Cuní i Jiménez Losantos*

rrros, guarros" o "champú, champú". A continuació es van anar concentrant a la plaça de Sant Jaume, mentre al carrer Ferran unes 300 persones es manifestaven per denunciar la brutalitat policial. Una gran pancarta sostinguda davant els agents que impediè l'accés a la plaça deia: "Deixeu-nos torturar tranquils". Des del davant es simulava que la pancarta era portada pels mateixos policies, proporcionant una imatge que parlava per si mateixa. Un cop acabada la protesta social, en que hi havia desenes de cartells alusius a actuacions impunes dels agents, el cordó d'antiavalots va accedir a Sant Jaume, que es trobava ple de gom a gom de policies manifestants de paísà. Els van rebre enmig d'un unànim crit d'exaltació: "Kubotán, kubotán".

BARCELONA // DESALLOTJAT L'EDIFICI HISTÒRIC DE LA BARCELONETA

## Accelerat l'enderroc de 'Miles'

Redacció Barcelona  
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Per segona vegada i aquest cop sense presentar cap ordre judicial. A les 7 del matí del 12 de juny, una quinzena de furgons dels mossos d'esquadra van arribar davant l'edifici del passeig de Borbó. Els agents van desallotjar les nou persones que eren a dins. Per evitar que es tornés a reokupar, tal i com havia passat quinze dies abans, una enorme grúa contractada per l'empresa Port 2000 va iniciar immediatament l'enderroc de l'històric edifici de la Barceloneta, el més antic del barri i reclamat com equipament per part de l'Associació de

Veins i Veïnes de l'Òstia i la Plataforma en Defensa de la Barceloneta. L'enfonsament del bloc de pisos es va fer sense respectar pràcticament cap de les mesures previstes en aquests casos pel consistori. Sense lones, sense proteccions, sense bastides. Un arbre del passeig fou destrossat per les màquines en plena operació de 'vandalització' de l'edifici, tal i com escaientment s'anomena des d'un punt de vista tècnic. El sindicat CGT ja ha presentat una denúncia per l'enderroc davant Inspecció de Treball. L'enderroc de Miles de Viviendas és interpretat com a un nou pas en la elitització del barri amb el futur 'pla dels ascensors'.



La piconadora reventa la façana de 'Miles'

Arnau Bach



COSTA TARRAGONINA // EL TURISME FA PERILLAR L'ABASTAMENT D'AIGUA

# Port Aventura vol construir diversos camps de golf

☞ Roger Rovira  
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La construcció de nous camps de golf afecta espais naturals protegits a la costa tarragonina. El Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes del Camp (GEPEC) denuncia els plans del Consorci del Centre Recreatiu i Turístic de Port Aventura (CRT) per a construir diversos camps de golf a zones humides de gran importància per l'equilibri dels ecosistemes locals. L'empresa els anomena *greens* ecològics, però els ecolò-



Roturació de terres per a la construcció del camp de Golf de Port Aventura. No s'ha respectat la vegetació pròpia de la zona humida que envolta la Sèquia Major

GEPEC

*Es construeixen camps de golf sobre espais naturals protegits i es contaminen els aqüífers*

gistes denuncien les seves conseqüències negatives: "el golf és originari de països sense problemes de sequera, aquí plou poc i aquestes són zones de recàrrega dels espais humits; a més, la filtració de l'aigua utilitzada amb adobs nitrogenats, pesticides i herbicides pel manteniment de la gespa no farà més que empitjorar els problemes

de nitrificació i salinització que ja pateixen els aqüífers". En aquests espais naturals hi sobreviuen espècies úniques i en perill d'extinció. Al seu lloc hi posaran camps de golf i habitatges de luxe, "per convertir un espai natural en un simple jardí sense biodiversitat".

El CRT ha desestimat les al·legacions al seu pla urbanístic, que ja ha iniciat. Segons els ecologistes, convertiran "extenses zones humides en un desert desolador,

sense respectar en absolut la vegetació existent". La zona protegida avui es redueix a disset hectàrees, acorralades entre el nucli urbà i la zona lúdico-turística, totalment insuficients, segons el GEPEC, per a garantir el seu futur ecològic, ja que "caldrien més de 150 hectàrees".

## ☛ Desequilibri en el consum d'aigua a la diputació

A la Costa Daurada els turistes disposen de quatre camps de golf

de divuit forats i quatre de més petits. "El millor combinat de vacances i golf", segons la Diputació de Tarragona. S'han d'afegir els parcs aquàtics Aquopolis, Aqualeon i Caribe Aquàtic, així com els balnearis i grans complexes turístics, "que se segueixen autoritzant tot i no estar garantit l'abastament d'aigua en un futur proper", segons els ecologistes. "No cal dir que la majoria d'aigua que utilitzen prové directament

de pous i són molt pocs els casos en que procedeix d'un reaprofitament... Un camp de golf de divuit forats consumeix al dia l'equivalent d'aigua d'una població de 8.500 habitants (entre 1.500 i 2.000 m<sup>3</sup>/dia)."

## ☛ Lluita veïnal versus silenci administratiu

La Ribera d'Ebre també es veu afectada per plans urbanístics enfocats al turisme d'èlit. A Tivissa, segons el Pla que engloba també els municipis de Darmós i Serra d'Almos, s'hi construiran 570 vivendes, fet que doblaria la població actual (1788 persones empadronades el 2006), així com el consum d'aigua. La Plataforma per a la Protecció del Medi Natural de Tivissa, entitat legalitzada per la Generalitat, adverteix que cal afegir "el consum d'aigua de les piscines que acompanyaran els xalets i les cases aparellades". Tot i que l'alcalde manifesta públicament que la immensa majoria de propietaris ja ha firmat la compra-venda, des de la Plataforma ho posen en dubte. "La immensa majoria dels propietaris afectats formen part de la nostra plataforma". Han demanat reiteradament informació a l'alcalde de Tivissa, que els hi ha negat. "Es passeja entre els propietaris intentant que vinguin les seves finques a la promotora... Quins obscurs interessos deu amagar?" ☞

BAGES // DEFENSA DEL TERRITORI

## Pengen una pancarta de 125 metres contra la contaminació salina

☞ Meritxell Guàrdia  
/manresa@setmanaridirecta.info/

La Plataforma Prou Sal! ha fet una acció de protesta contra la contaminació de residus salins de l'empresa Iberpotash S.A. (DIRECTA núm. 37). L'acció es va dur a terme el passat dia 6 de juny i va consistir a penjar una pancarta d'uns 125 m<sup>2</sup>, on es podia llegir "Prou Sal!", al runam salí del Cogulló, al terme de Sallent (Bages). Tot i la dificultat per accedir al lloc, la pancarta va ser retirada poc abans de les dotze del migdia del mateix dia.

L'acció va anar acompanyada d'un manifest on es critica, entre altres coses, la destrucció del territori, el greu impacte sobre l'ecosistema natural de la zona i les pèssimes condicions laborals que pateixen els treballadors de la mina de sal.

El manifest també es fa ressò de la passivitat de l'administració per resoldre el problema, ja que -malgrat la mesura cautelar de paralitzar els abocaments salins, dictaminada

l'any 2003 pel Fiscal de Medi Ambient del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya- l'abocador anomenat "Mont Salat" continua creixent amb 8.000

*L'abocador de runam salí augmenta malgrat la mesura cautelar del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya*

tones diàries de residus. A més, es critica durament el recent "Pla de Restauració", que preveu duplicar la superfície del runam salí. A banda d'aquest manifest, també es va encolar un escrit

irònic sobre la situació del poble de Sallent d'ençà de l'extracció de sal de la mina.

## ☛ Acció en contra del Manresa Golf Club

Paral·lelament a l'acció de Sallent, a Manresa, es va realitzar un acte de protesta emmarcat dins la postcampanya "Està Tot Fatal". L'acció, duta a terme el passat 5 de juny, va consistir a destruir part del camp de golf Manresa Golf Club, situat al quilòmetre 15 de la carretera d'Igualada. Durant l'acció es va plantar una pancarta que reclamava la desaparició dels camps de golf, perquè comporten l'artificialització i destrucció del territori i tenen un impacte directe sobre els espais naturals i la seva biodiversitat. A més, també es va criticar un model d'esport elitista, sustentat en el malbaratament dels recursos hídrics. Es calcula que es necessiten més de 100.000 metres cúbics d'aigua cada any per abastir les onze hectàrees amb què compta aquest camp de golf. ☞

MANRESA // ESTÀ TOT FATAL

## Es desallotja una immobiliària a Manresa



Alguns mobles de l'oficina col·locats enmig del carrer

AVTI

☞ Directa Manresa  
/manresa@setmanaridirecta.info/

La immobiliària Finques Born S.L. de Manresa va ser el centre d'una acció contra l'ofensiva immobiliària emmarcada en la post-campanya "Està Tot Fatal". L'acció es va fer el passat dissabte dia 9. Una quinzena de persones, sota el nom d'Associació de Víctimes del Terrorisme Immobiliari, van presentar-se a la immobiliària amb un ordre de desallotja-

ment preventiu i ràpidament van començar a treure objectes i mobiliari al carrer. L'acció pretén assenyalar l'especulació urbanística i immobiliària, les empreses que sostenen aquest negoci i l'impacte de les transformacions urbanístiques que ha patit la ciutat de Manresa en els últims anys. La protesta es va realitzar amb un to teatral i no va causar cap desperfecte material ni cap conflicte amb les treballadores.

PAÏSOS CATALANS // RACISTES, BLAVERS I ULTRES OBTENEN 68 REGIDORS ARREU DEL TERRITORI

# L'extrema dreta i el blaverisme acaparen 62.000 vots municipals

Blanca Balanyà  
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les diferents candidatures d'extrema dreta que s'han presentat a les darreres eleccions municipals a Catalunya i al País Valencià han acaparat 61.904 vots i han realitzat un ascens històric respecte anteriors comicis. La clau ha estat, d'una banda, l'èxit de la Plataforma per Catalunya, liderada pel vigatà Josep Anglada, que ha aconseguit 12.400 vots i disset regidors al Principat. De l'altra, la consolidació d'una nova alternativa blavera més radical que la històrica Unió Valenciana: Coalició Valenciana, que ha aconseguit 22.802 vots i 20 regidors, situant-se ben a prop d'Unió Valenciana, que ha aconseguit 20.683 vots i 29 regidors.

*La Plataforma per Catalunya ha passat a ser la segona força a les capitals d'Osona i del Baix Penedès*

La Plataforma per Catalunya, liderada pel vigatà Josep Anglada, ha duplicat el vot respecte a les municipals de 2003. Ha aconseguit disset regidors, ha esdevingut segona força a Vic i al Vendrell, ha millorat la representació a Cervera i Manlleu i ha entrat en consistoris com Manresa o Olot. La candidatura d'Anglada a Vic ha aconseguit 2.400 vots, el 18,5% del total. En la majoria de les ciutats on ha obtingut representació, això ha anat en detriment del PP, però també en part de CiU i PSC. Els seus resultats han estat millors que els del partit unionista Ciu-



Jose Luis Roberto d'Espanya2000 (esquerra), Josep Anglada de PxC (dreta) i Juan Garcia Sentandreu de Coalició Valenciana (a sota, de negre)



tadans, que ha aconseguit només catorze regidors.

A El Vendrell, Benet Jané, alcaldable de CiU, ha proposat un govern d'unitat a tots els partits que inclogui la Plataforma per Catalunya, proposta de la qual s'han desmarcat ERC i PSC. Jané, que ha estat avalat pel president de la federació autonomista, Artur Mas, que considera que això suposaria una "gran victòria" perquè faria que la PxC s'integrés en el sistema polític.

▲ **Ascens i consolidació de Coalició Valenciana**

La disputa entre els blavers d'Unió i Coalició Valenciana s'ha saldat amb taules: CV, amb una línia més radical, ha aconseguit més vots que UV però menys regi-

dors. Tot i això, la nova marca blavera s'ha consolidat, cosa que suposa un gran èxit per a la nova formació. Ha aconseguit regidors en municipis com Tous, Beniflà, Alberic, Albal, El Puig o Sueca, poble de Joan Fuster. Unió Valenciana, en canvi, ha perdut més de 100 regidors.

Al País Valencià cal destacar també l'èxit d'una marca nítidament ultra: Espanya2000, liderada per l'empresari del ram de la prostitució José Luis Roberto. Les diferents candidatures locals de la formació han aconseguit 3.792 vots i dos regidors a Onda (la Plana Baixa) i Silla (l'Horta). És la primera vegada en trenta anys que un partit nítidament d'extrema dreta —es defineixen com a 'social patriotes'— aconsegueix

*El partit d'extrema dreta Espanya 2000 aconsegueix representació als consistoris de Silla i Onda. La primera vegada en 30 anys*

representació en un municipi de més de 15.000 habitants. Al País Valencià, on també se celebren eleccions autonòmiques, Espanya2000 ha aconseguit 5.893 vots.

Altres formacions més minoritàries de l'extrema dreta han seguit aconseguint resultats misèrrims arreu del territori. Democràcia Nacional, per exemple, ha aconseguit només 771 vots a Catalunya i al País Valencià. Això sí: són més que els que han aplegat els neonazis d'Aliança Nacional. Al Principat presentaven una candidatura a Tarragona que només ha reunit 55 vots. Al País Valencià n'han aplegat 109, 47 dels quals a Xiva, on el cap de llista era l'assassí de Guillem Agulló. ☉

**La reflexió**

## Agafarien les armes

Francesc Arnau i Arias.  
Advocat

Jo, que només sóc una miqueta racista, estic impressionat de fins a quin punt l'Anglada i els seus han pogut arribar a manipular la gent de Vic. El seu és el vot de la ignorància i, a Vic, hi ha molts ignorants. Tants com per haver-li donat quatre regidors al seu partit neofeixista i mal anomenat Plataforma per Catalunya.

M'impresiona que el Cuní i la Rahola, personatges televisius de moda, es deixin arraconar

d'aquesta manera pels enviats de l'Anglada. De què té por, en Cuní?

També m'impresiona la timidesa amb què reacciona la part de la societat vigatana i osonenca que se sent representada per les opinions que publica El 9 Nou. No haurien de presentar l'Anglada com a un "triomfador" de les eleccions. No haurien de rebatre-li les seves males intencions com si fossin opinions polítiques.

Em sembla escandalós que un senyor que es diu Nasser Auquiad Labraimi, assessor jurídic de l'executiva de ERC-Vic, amb la seva

submissió, conscient o inconscient, pugui arribar a trobar normal que, en alguna biblioteca pública d'Osona, tinguin el *Mein Kampf* d'Adolf Hitler.

No em sembla suficient que ara algun columnista del setmanari *El 9 Nou* reconegui que, fa sis anys, un grup de ciutadans i ciutadanes de la comarca ja vàrem intentar il·legalitzar la PxC, que encara es deia "Plataforma Vigatana". Els mateixos que aleshores deien que intentar una querrela criminal contra l'Anglada i els seus era fer-los propaganda, ara són els qui reaccionen tan tímida-

Tenim proves suficients per poder tornar a posar una querrela criminal contra l'Anglada de manera que, amb el Codi Penal vigent a la mà, i sense necessitat de recórrer a l'antidemocràtica Llei de Partits Polítics, qualsevol partit neofeixista sigui il·legalitzat.

Durant, abans i després de la campanya electoral, l'Anglada ha demostrat, en tots els sentits, que el seu partit és racista, xenòfob i nazi. Ha dit de tot; i a aquestes alçades, en aquest país ja sabem que, qui es pensa que ho pot dir tot, tard o d'hora acaba pensant que ho pot fer tot.

Els Anglades que fins ara hem conegut sabem que no han dubtat, arribat el moment, a agafar les armes i a metrallar el poble i després a internar els supervivents en camps de concentració. Això haurien de tenir-ho en compte els capitalistes i aprenents de bruixots que l'estan promocionant. Per això, i perquè, com deia Bertolt Brecht, "el monstre sempre és viu i a punt de sortir del ventre de la bèstia" cal que fem alguna cosa, ara que potser encara hi som a temps, abans que l'Anglada s'atreveixi a lluir, a la vista de tothom, la pistola que, avui, es veu obligat a portar amagada.



SARRIÀ DE TER // L'AUDIÈNCIA DECRETA LLIBERTAT SOTA FIANÇA DE 15.000 EUROS

# Núria Pòrtulas surt de la presó

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

**F**inalment lliure i a casa. Núria Pòrtulas, la jove de Sarrià de Ter detinguda el 7 de febrer passat pels Mossos d'Esquadra, va recuperar dijous dia 7 de juny la llibertat després de quatre mesos privada d'ella.

A un quart de nou del vespre Núria Pòrtulas va abandonar la presó madrilenya de Soto del Real, on l'havien reclòs durant tot aquests mesos, lluny de casa, de la família i dels amics, després que els seus familiars haguessin pagat la

*Dilluns dia 6 de juny la jove va poder declarar assistida per un advocat de confiança*

fiança de 15.000 euros que li va imposar el jutge. A fora l'esperaven el seu germà, un oncle i diversos amics, que van compartir amb ella els tant desitjats primers moments de llibertat. Amb ells va enfilarse pasades la nou del vespre el camí cap a casa, cap a Sarrià de Ter, on va arribar de matinada i va rebre la primera benvinguda a casa amb una festa sorpresa.

"Núria Pòrtulas, lliure i a casa". Aquest lema que cada dimecres des que va ser detinguda desenes de persones cridaven davant la seua



Manifestació exigint l'arxiu de la causa contra Núria Pòrtulas

Toe

d'ICV de Girona i des d'altres punts dels Països Catalans, es va fer dijous realitat. Abans, però, van haver de passar encara quatre dies d'angoixant espera.

El jutge de l'Audiència Nacional Juan del Olmo va ordenar dijous a petició de la fiscalia la posada en llibertat de la jove, després que dilluns li hagués pres declaració

Era la segona vegada que la jove compareixia davant un jutge del tribunal especial. La primera va ser quan va passar a disposició judicial després que el 7 de febrer passat els Mossos d'Esquadra, sota les ordres del conseller d'Interior i dirigent d'ICV, Joan Saura, l'ha-

guessin detingut i li haguessin aplicat la llei antiterrorista.

A diferència d'aleshores, dilluns dia 6 de juny la jove va poder declarar assistida per un advocat de confiança i per primera vegada compareixia davant el jutge instructor del cas, Juan del Olmo. Ho feia a petició del seu advocat, Benet Salellas, després que els Mossos haguessin donat per conclòsa la investigació i el jutge hagués aixecat el secret de sumari. La compareixença va durar més de tres hores i el fiscal va sotmetre la jove a un dur interrogatori. La defensa de la noia va demanar la lliure absolució, però com és habitual quan es tracta de segones compareixences, la Núria Pòrtulas va

haver de tornar a la presó de Soto del Real. Passats tres dies, el fiscal es va pronunciar i ho va fer a favor de la posada en llibertat de la jove, però sota fiança de 15.000 euros. A més, el jutge Juan del Olmo va imposar a la jove, acusada de pertinença a organització armada, la mesura cautelar d'haver de compareixer diàriament als jutjats de Girona.

Un cop pagada la fiança i complerts els tràmits corresponents, Núria Pòrtulas abandonava la presó de Soto del Real i enfilava acompanyada de familiars i amics el camí de retorn a casa seva. Va ser precisament a Sarrià de Ter, on va rebre només arribar, tot i ser de matinada,

el primer acte de benvinguda. Era el primer, era entre familiars i amics. L'endemà, divendres al vespre, hi havia el segon. El concert solidari que la plataforma per la llibertat de Núria Pòrtulas havia organitzat a la sala Mirona de Salt per recollir diners per la campanya va acabar esdevenint a més d'un concert solidari reivindicatiu un concert de benvinguda amb Burman Flash, La Carrau, Bloq Quilombo i Net Flanders. I també va acabar convertint-se en un concert d'agraïment. Núria Pòrtulas va pujar dalt l'escenari per dirigir-se a tots els assistents i agrair-los el suport i la solidaritat que durant aquests quatre mesos li han donat. Des del 7 de febrer passat, no han cessat els actes, les mobilitzacions al carrer i altres activitats, com una campanya de recollida de signatures a favor de la posada en llibertat de la noia, així com una campanya de presentació de mocions als ajuntaments en demanda també de l'alliberament de Pòrtulas.

"Salut, bona nit, família", aquestes van ser les primeres paraules de la Núria dalt l'escenari. Després de quatre mesos privada de llibertat, Núria Pòrtulas va prendre la paraula i va fer sentir la seva veu solidària i reivindicativa. Una veu que des del febrer passat només havia pogut fer sentir a través de la veu d'altres persones quan donaven lectura a les cartes que enviava des de la presó. Així, després de dir que ella era lliure, Núria Pòrtulas va recordar que "encara hi ha molta altra gent dins" i també va cridar a la mobilització dient "Que això no pari, salut i llibertat per a tothom." ☺

GIRONA // ANTIREPRESSIU

## L'Audiència empresona el cinquè processat de l'"Escamot dixan"

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

**D**es va servir la petició de clemència. L'Audiència nacional espanyola va ordenar divendres passat, dia 8 de juny, l'immediat ingrès a presó de Souhil Kaouka, el cinquè processat en l'anomenada Operació Dixan que el febrer passat va ser condemnat a tretze anys de presó pel Tribunal Especial per pertinença a organització armada i falsificació de documents. La mateixa pena que es va imposar al seu germà Ali Kaouka i a Mohamed Tahraoui, Djamel Boudjelthia i Mohamed Amine Benabouira. El sisè processat per aquest cas, Mohamed Nebbar, va ser absolt.

L'ingrés a presó de Souhil Kaouka no seria estrany sinó fos perquè la defensa dels processats va recórrer davant el Tribunal Suprem contra la sentència condemnatòria i s'espera el seu pronunciament en els pròxims dies. Kaouka va demanar clemència a

l'Audiència nacional i que li permetessin continuar en llibertat fins al pronunciament del Suprem. Els motius que va al·legar van ser diversos: pel fet que la sentència no és ferma, perquè treballa, perquè ha estat sempre a disposició de la justícia i perquè té un fill de poc més d'un any. Però el Tribunal Especial espanyol no el va escoltar.

Però no només això és estrany en l'empresonament de Kaouka, sinó també les circumstàncies en què s'ha produït i com ha evolucionat el cas, ja que les decisions que la justícia espanyola ha anat prenent han estat sempre sorprenents.

L'"Operació dixan", anomenada així perquè en els escorcolls que la policia va fer a les cases dels detinguts només va trobar detergent —tal com va quedar demostrat en el judici—, va dur-se a terme el 2003 i en un primer moment tots els processats van ingressar a presó. Al cap de poc temps, van sortir i van tornar a ser detinguts i empresonats, tots

menys Souhil Kaouka, que va quedar en llibertat amb càrrecs. El judici es va celebrar a l'octubre i al novembre passats.

Al febrer passat el tribunal va donar a conèixer la sentència que absolia Mohamed Nebbar però condemnava a la resta d'acusats. L'acusació per la qual s'havia reobert el cas, la tinença d'explosius, havia quedat demostrada que era falsa i se'ls absolia d'aquest delictes.

*De res va servir la petició de clemència a l'Audiència*

Per circumstàncies no explicades, com tampoc s'explica absolutament res de com ha anat aquest cas, l'Audiència nacional no va demanar l'empresonament de Souhil Kaouka, que va continuar

vida normal a Serinyà. A l'hora de dictar-se la sentència també estava en llibertat provisional per aquesta causa Benabouira, però es donava la circumstància que aquest jove estava empresonat per una petició d'extradició d'Algèria. La setmana passada, en esgotar-se els quatre anys de presó preventiva per la causa d'Algèria, l'Audiència Nacional li va dictar ordre de presó per la causa de l'operació Estany. I curiosament, després d'això, va ser citat Souhil Kaouka.

El fet que les circumstàncies siguin exactament les mateixes que al febrer, fa sospitar a la seva defensa que no se l'havia empresonat abans per un oblit. El fiscal va demanar que se'l detingués, però l'Audiència nacional va desestimar la seva petició i el va citar perquè comparegués, cosa que va suposar que Kaouka pagués de la seva butxaca el viatge a Madrid.

El viatge va tenir el seu destí final a la presó de Soto del Real. La Plataforma Aturem la Guerra de

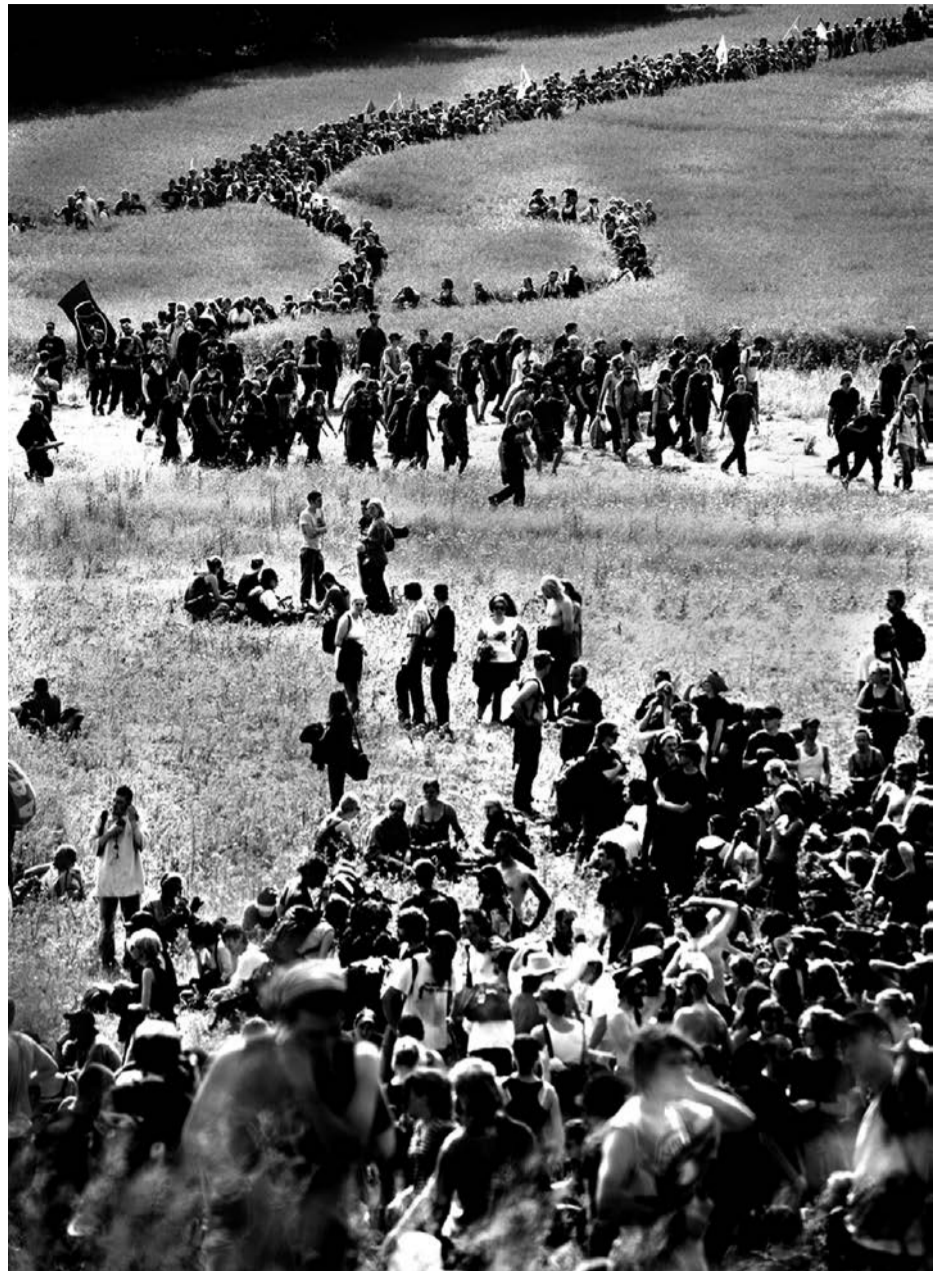
les Comarques gironines, que encapçala el moviment de suport als encausats, va explicar que presentaran un recurs de súplica contra l'empresonament de Kaouka, ja que sempre ha estat a disposició de la justícia i no hi ha risc de fugida perquè s'ha acabat de comprar una casa a Serinyà i ha estat recentment pare d'un nen.

Davant aquesta greu situació, la plataforma, (que des del primer dia en què es va produir ha organitzat nombroses i multitudinàries manifestacions, així com concerts, concentracions i diverses campanyes de recollides de signatures i mocions als ajuntaments demanant la llibertat dels processats, i recordant que és una operació política i que al seu moment va servir d'excusa al govern del PP per justificar el seu suport a la guerra d'Iraq), va anunciar la convocatòria de noves mobilitzacions i actes per demanar l'absolució dels processats i la immediata posada en llibertat de tots ells. ☺









# Cimera G-8 Rostock '07

FOTOGRAFIA:  
Jose Colón, Guillem Valle, Edu Bayer



CATALUNYA // L'INDICADOR D'ACCESIBILITAT A L'HABITATGE ÉS EL PITJOR DES DE 1993

# L'augment de les hipoteques posa en perill milers de persones

Directa Terrassa  
/terrassa@setmanaridirecta.info/

El govern de l'Estat Espanyol considera un èxit el fet que els preus de l'habitatge hagin passat de créixer un 19% al 2004 a créixer un 7,2% el primer semestre del 2007. Aquest fet és considerat com un efecte de la "nova" política d'habitatge estatal, però altres opinions argumenten que els augments del tipus d'interès estant fent que el capital inversor i especulatiu torni a la borsa i deixi el sector de la construcció, per tant seria la conjuntura econòmica i no les mesures polítiques les que estan generant aquesta situació. Tot i això, enmig d'aquest debat, les unitats de convivència que van comprar un habitatge endeutant-se al límit de les seves possibilitats poden veure's amb grans dificultats per a poder pagar les quotes hipotecàries i patiran per partida doble l'explosió del mercat de l'habitatge.

*Les persones que es van hipotecar al màxim es troben en perill*

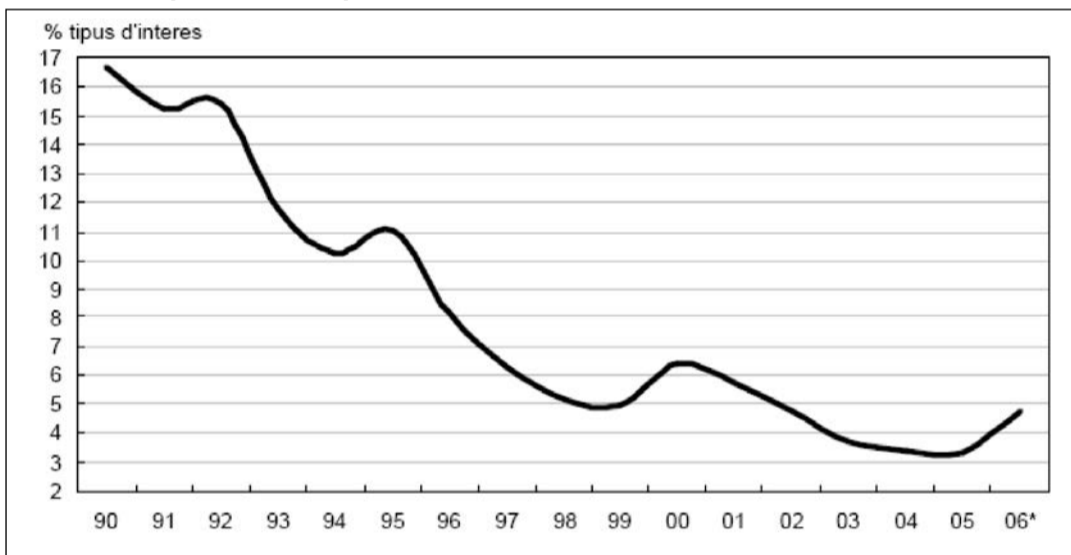
El dimecres 6 de juny el president del Banc Central Europeu, Jean Claude Trichet, va anunciar la vuitena pujada de tipus d'interès des de desembre del 2005, situant el tipus de l'eurozona a un 4%, el nivell més alt dels últims sis anys. Segons l'Organització de Consumidors i Usuaris, això pot representar en una hipoteca mitja (que és de 145.000 euros a l'estat) un augment de 80 euros mensuals, es a dir, uns 960 euros més a l'any.

Totes les persones que es van hipotecar al màxim de les seves possibilitats es troben en greu perill de perdre l'habitatge. Segons un informe del Banc d'Espanya, el 20% de les famílies amb menors nivells de renda patirà cinc vegades més la pujada dels tipus d'interès que la resta. De fet, l'endeutament de les famílies l'any 2006 segons el Banc d'Espanya va batre totes les



Directa Terrassa

Evolució del tipus d'interès hipotecari. 1990 - 2006



Informe sobre el sector de l'habitatge a Catalunya 2006. Dept. Medi Ambient i Habitatge. Generalitat de Catalunya

previsiones, arribant a 832 mil milions d'euros i superant en un 20% les dades del 2005. El 89% d'aquest deute financer de les famílies es troba relacionat amb crèdits hipotecaris. Per altra banda, la Asociación Hipotecaria Española (AHE) ha detectat que durant el 2006 els impagaments dels préstecs hipotecaris per adquirir un habitatge van créixer de forma considerable situant-se al 0,404%, el major índex respecte els últims quatre anys.

▶ **Els bancs sempre són els que més hi guanyen**

El boom immobiliari i especulatiu s'ha forjat des de el sector financer introduint noves condicions pel crèdit hipotecari i allargant els períodes d'amortització de les hipoteques de 15 a 40 anys. I això ha donat els seus fruits. Segons els resultats d'un estudi de la Comissió Europea els bancs de l'Estat Espanyol són els més rentables després dels irlandesos, ja que al

2004 van aconseguir uns beneficis abans d'impostos superiors al 40% dels ingressos bruts totals, quan la mitjana europea es situa entorn el 29% i, a països com Àustria, la rendibilitat és d'un 11%.

La raó fonamental de tot això són "els baixos costos operatius i els ingressos que obtenen amb les hipoteques". De fet, l'any 2004, abans de les recents pujades de tipus d'interès, els ingressos anuals per client obtinguts pels

bancs de l'Estat Espanyol era de 1.787 euros, un 70% superior a la mitja comunitària.

**La situació a Catalunya**

▶ Tot i l'augment del tipus d'interès al llarg del 2006, la xifra de noves hipoteques realitzades durant l'any passat es va situar entorn de les 245.000 hipoteques noves, superant un nou màxim. Pel que fa a la xifra total contractada arriba als 38.476,43 milions d'euros, prop d'un 27% més que al 2005. Aquest creixement s'ha donat per l'augment dels preus de l'habitatge i el

*El 20% de les famílies amb menors nivells de renda patirà cinc vegades més la pujada dels tipus d'interès*

creixement del import mitjà de les noves hipoteques a Catalunya que és de 169.886 euros. Això, evidentment, té un cost.

El Departament de Medi Ambient i Habitatge mesura la capacitat econòmica de les llars mitjançant "l'indicador d'accessibilitat econòmica a l'habitatge", que representa "l'esforç en termes de percentatge dels seus ingressos que ha de realitzar una família per pagar la quota mensual d'un préstec hipotecari". Doncs bé, durant el 2006 a la ciutat de Barcelona aquest indicador es situa a l'entorn del 86% dels ingressos en termes mitjos. Però si ens centrem en les unitats de convivència amb ingressos inferiors a 3,5 o 2,5 vegades el Salari Mínim Interprofessional, el nivell d'esforç necessari per accedir a un habitatge nou seria de 112,2% i 157% dels seus ingressos respectivament. Aquest indicador d'accessibilitat del 2006 a Barcelona i Catalunya és el pitjor des de 1993. ①

## La reflexió

### La necessitat d'estendre l'exigència pel Dret a l'Habitatge

Observatori Crític de l'Habitatge

Quan gran part de la població no pot accedir ni a un habitatge de lloguer parlar d'hipoteques sembla una broma de mal gust. Però la raquítica dimensió del mercat de lloguer, els preus, la promoció de la cultura de la propietat i les polítiques agressives d'endeutament de bancs i caixes han provocat que les classes mitges i populars s'embarquessin també en hipoteques

desorbitades. Segons un informe de la Pompeu Fabra, 1 de cada 10 préstecs que formalitzen bancs i caixes per finançar la compra d'un habitatge estan signats per tres o més titulars i, d'aquests, la majoria estan signats per persones immigrades. De fet, quan el mercat de l'habitatge no ofereix solucions residencials, les persones ens veiem obligades a buscar alternatives d'allotjament com comprar un habitatge entre unes quantes persones, compartir pis de lloguer, okupar o caure en el "mercat

*No hauríem de dividir-nos en les nostres problemàtiques personals quan són molt més col·lectives del que pensem*

negre" d'habitacions. En aquest context esta clar qui guanya i qui perd en el mercat de l'habitatge, però les administracions no es queden fora sinó que són agents actius i promotors d'aquesta situació, ja que les seves mesures no passen per la intervenció en favor de les persones sinó que es dediquen a facilitar el pagament per arribar als preus que imposa el mercat. Per tant, no hauríem de caure en el parany de dividir-nos en les nostres problemàtiques personals quan són molt més

col·lectives del que pensem, sinó que hem de reflexionar, definir i fer arribar el nostre discurs i objectius a aquelles capes de la població afectades. La lluita pel dret a l'habitatge com a dret universal, pren tot el seu sentit. No es tracta de reivindicar un habitatge en propietat per tothom, sinó de que tothom tingui les necessitats residencials o d'allotjament cobertes mitjançant un règim de tinença estable. Els drets socials no poden estar sotmesos a les lògiques economicistes.



LLEIDA // SEGON JUDICI A L'ESTAT CONTRA UN ACTIVISTA ANTITRANSGÈNICS

# El pagès i sindicalista Josep Pàmies rep un gran suport davant del jutjat

Directa Ponent  
/terresponent@setmanaridirecta.info/

El jutjat penal nº2 de Lleida va celebrar l'11 de juny la vista oral contra Josep Pàmies, activista antitransgènic, històric sindicalista i membre de l'Assemblea Pagesa. Pàmies estava acusat d'atemptat a l'autoritat i agressió a un Guàrdia Civil arran d'una acció de protesta realitzada al setembre del 2003 (DIRECTA nº51).

*Pàmies va denunciar que s'hauria de jutjar a les multinacionals que comercien amb els transgènics*

Durant les quatre hores que va durar el judici, un centenar de persones es van concentrar davant l'edifici per donar-li suport.

Durant la vista, Pàmies es va declarar innocent dels fets, mentre que l'acusació particular mantenia la demanda de quatre anys de presó i 50.000 euros d'indemnització. La fiscalia, però, feia una petició de tres anys i 22.000 euros i la defensa n'exigia l'absolució.

El judici va quedar vist per sentència i, a la sortida, Pàmies va denunciar que s'hauria de jutjar a



Pàmies es dirigeix a les persones que li van donar suport davant del jutjat

Directa Ponent

les multinacionals que comercien amb els transgènics i no a ell i que aquesta qüestió també l'havia plantejat durant el judici.

La nota negativa la va tornar a donar el cos dels Mossos d'Esquadra. Set agents d'antidisturbis van acompanyar i increpar a les persones solidàries i testimonis que esperaven als passadissos dels jutjats, mentre d'altres agents impedièren l'entrada a l'edifici a la resta. A més, dues furgonetes i quatre cotxes vigilaven a les concentrades.

#### Actes de suport

Durant deu dies, diverses poblacions de les terres de ponent i la

ciutat de Barcelona van acollir diferents actes de suport a l'activista. Aquests van finalitzar el passat diumenge amb una massiva manifestació que duia com a lema "Som lo que mengem. Llibertat Josep Pàmies".

D'aquesta manera, mig centenar de persones es van aplegar a la plaça Víctor Siurana, davant de l'edifici del Rectorat de la Universitat de Lleida, i caminaren fins la subdelegació del govern de l'estat entre crits de "Pàmies lliure, Monsanto a la presó", en referència a la principal multinacional que comercialitza llavors transgèniques.

Un cop allà, llegiren diversos

comunicats. Pàmies, en el seu parlament, va declarar sentir-se molt tranquil davant del judici i va destacar la tasca del jovent pagès que, segons les seves paraules, ha ensenyat a la gent gran a tornar a una agricultura respectuosa amb el medi ambient i amb les persones.

La protesta també va comptar amb la presència d'organitzacions lleidatanes, Greenpeace i el col·lectiu agrari alemany Stuttgart Gendreck Weg. El seu portaveu, Jürgen Binder, va voler mostrar la solidaritat de la pagesia alemanya amb Pàmies i va afirmar que, en cas de ser condemnat, realitzarien actes de protesta davant l'ambaixada espanyola a Berlín. ☺

SANT BOI // CASSOLADA EN DEFENSA DE L'ATENEU

# L'Audiència provincial dóna llum verda al desallotjament

Oriol Matadepera  
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

L'assemblea que gestiona el centenari Ateneu Santboià a Sant Boi de Llobregat (Baix Llobregat) va tornar a convocar el divendres 8 de juny una cassolada davant l'ajuntament del poble. L'objectiu

*L'Audiència desestima el recurs contra la sentència que ordenava el seu desnonament*

és, segons el seu comunicat públic, "tornar a ser al carrer perquè no s'oblidin de la problemàtica de l'Ateneu, perquè no despistin al poble fent-li creure

que intenten recuperar l'Ateneu". Una setantena de persones van fer tot el soroll possible a la plaça de la vila mentre repartien informació al veïnat i cridaven frases contra l'ajuntament i a favor de la preservació d'aquest espai social al centre del poble: "L'Ateneu es queda al poble!".

#### Passat i present

L'Ateneu Santboià va ser creat el 1906 amb l'objectiu de cobrir les mancances culturals de les classes populars santboianes. Després d'haver sobreviscut a tot un segle de canvis polítics, el govern local (PSC-PSOE) vol enderrocar l'edifici per a construir un complex d'oci que podria incloure hotel i balneari. Arrel d'una mala gestió de la Junta de l'Ateneu Santboià, la propietat es va vendre en una subhasta a la qual l'Ajuntament no hi va assistir. Obviant la importància històrica, cultural i social de l'edifici, el govern local el va deixar en mans d'una constructora que anys



M.Z

després el va tornar a vendre a una altra constructora, Pichuki S.L, actual propietària. En aquest procés, l'Ateneu Santboià és okupat per un grup de gent que no vol que es perdi aquest espai pel poble.

La setmana passada l'Audiència Provincial va desestimar el recurs que l'Associació Amics de l'Ateneu Santboià havia presentat en contra de la sentència que

ordenava el desnonament de l'emblemàtic edifici. La valoració de l'assemblea de l'Ateneu és que el sistema judicial s'ha pronunciat "de nou en favor dels interessos especulatius i en contra de la raó, en contra de més de cent anys d'història de la nostra vila, en contra de la cultura lliure i en contra de l'associacionisme, és a dir, en contra del poble que no vol deixar de ser poble". ☺

BARCELONA // SOLIDARITAT

# Amazighs de Catalunya es defensen de la repressió de l'Estat marroquí

Redaccio Directa  
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Unes 100 persones es van concentrar el dissabte 9 de juny a la plaça Sant Jaume per denunciar i visibilitzar la repressió de l'Estat marroquí contra estudiants militants de la causa amazigh (berber). Fa un mes que a diverses universitats de Marroc (Meknes, Agadir, Errachidia, Marrakech i altres), grups proarabistes, partidaris de l'exclusió i l'assimilació forçada a la nació àrab, es van enfrontar als estudiants simpatitzants de la causa amazigh, ferint a molts d'ells i arribant a produir un mort. La policia marroquí ha tancat els ulls a la violència i ha detingut i torturat 20 estudiants amazighs. Tres setmanes després, quinze d'ells continuen detinguts i s'enfronten a dures penes de presó.

També a Barcelona un ciutadà marroquí, militant amazighista, va ser segrestat en ple carrer el dissabte 26 de maig i interrogat tota la nit, suposadament per la policia marroquina. Per tot això, la coordinadora d'Associacions Amazighs a Catalunya i Agraw Amazigh n Catalunya van convocar aquest acte de protesta, defensant el dret al reconeixement de la seva identitat i reclamant les llibertats pel poble amazigh i pel conjunt del poble marroquí.

LLEIDA // MULTES

# La Paeria demana 150 euros al CSA La Maranya

Directa Ponent  
/terresponent@setmanaridirecta.info/

Dos agents de la Guàrdia Urbana de Lleida es van presentar el dissabte 9 de juny al Centre Social Autogestionat La Maranya per entregar una notificació de l'Ajuntament. En aquesta s'informa, tal i com han explicat membres de La Maranya a la DIRECTA, que el centre social ha estat multat amb 150 euros per no presentar una llicència d'activitats que els demana el consistori. A més, els dóna un termini de 30 dies per presentar-la i si no ho fan es procedirà al precintament de l'espai. Es dóna el cas que en aquells moments el centre social no estava obert al públic i els agents estaven a l'espera que alguna persona l'obris. Ja fa alguns mesos que l'Ajuntament va iniciar una persecució contra aquest projecte. Els demanen una llicència que significa una elevada quantitat econòmica que des del CSA afirmen no poder assumir. L'1 de juny van organitzar un sopar popular sota el lema "La Maranya es fa pirata" i tenen la intenció d'iniciar una campanya de denúncia contra l'assetjament que estan patint.

## Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

VENEÇUELA // ANDRÉS ANTILLANO, ACTIVISTA DEL COMITÉ DE TERRES URBANES

## ‘Lluitar contra la pobresa és donar-li poder a la gent pobre’

Andrés Antillano és un dels impulsors del Comitè de Terres Urbanes (CTU) a Caracas (Veneçuela), organisme que aplega prop d'un milió de famílies en els barris marginals de les principals ciutats del país, que inicialment es van constituir per lluitar per la propietat de la terra on són edificats els seus precaris habitatges i que, poc a poc, s'han anat transformant en organismes de poder i d'autogestió popular en l'àmbit urbà, en el marc del procés de transformació social emancipatori que s'està produint a Veneçuela.

☞ Oriol Matadepera  
/Barcelona/

#### Què és un Comitè de Terres Urbanes a Veneçuela?

És la unió dels pobladors d'un carrer, un barri, un sector que s'organitza per decidir col·lectivament el seu desenvolupament urbanístic. Van començar el 2002 i avui dia trobem més de 6.000 persones que tenen presència a la majoria de barris de les grans ciutats del país i cobreixen l'acció col·lectiva de prop d'un milió de famílies. La majoria de la població viu en assentaments precaris i inestables, sense possessió legal del terreny, amb serveis inexistent o deficitaris, amb tota la precarietat social que això comporta.

*Hem de promoure la pressa de fàbriques i terres i els mitjans alternatius*

#### I com s'ha arribat a estendre els CTU en tan poc temps?

Pensa que els barris perifèrics de Caracas no s'inclouen en els mitjans de comunicació més que com una font de perill i problemes. No estan reconeguts ni en els plànols de la ciutat ni a nivell administratiu. I des de feia molts anys, molta gent treballava als barris per la cohesió social i cultural organitzant de tant en tant un dinar o una activitat esportiva. A finals dels 80 la gent pren consciència col·lectiva lluitant per la manca d'aigua, per l'augment del transport públic, per l'estat dels carrers i, especialment, contra l'amenaça de desallotjaments. El 1991 es crea l'Assemblea de Barris de Caracas

que defineix algunes de les mesures de gestió que ara defensem. Amb l'arribada de Chávez al poder, la gent ha vist una oportunitat de gestionar les seves vides i de regularitzar una situació que ha significat una lluita molt dura, sobretot amb les finques ocupades. La propietat de la terra que s'ocupa des de fa anys es percep com un reforçament de la identitat amb la pròpia comunitat i aquesta lluita ha mobilitzat amplis sectors del país.

#### I en quin moment us trobeu ara?

El més important d'aquest procés és que recau en l'organització, participació i mobilització del mateix veïnat que es converteix en agent transformador. És així com aspectes tècnics, polítics i fins i tot judicials com la mediació en el cas de divergències són gestionats pels CTU. Amb els CTU s'ha aconseguit col·lectivitzar finques i que un col·lectiu decideixi qui pot comprar una casa en aquell barri... és una manera de controlar l'especulació individual. Els CTU són importants perquè gaudeixen d'una gran legitimitat al barri ja que són escollits amb la participació majoritària del veïnat. A més, encara que els CTU neixen com a resultat d'una política d'Estat, compten amb un alt

grau d'autonomia, ja que funcionen independentment de qualsevol institució.

#### Quin és l'equilibri amb el procés bolivarià al govern de Veneçuela?

La conjuntura actual té oportunitats però també nous perills. En principi es podria pensar que hi ha les condicions favorables per la consolidació i aprofundiment dels elements centrals programàtics de la revolució. Alhora,

*Els bons vents i les noves idees d'emancipació social venen del Sud*

durant aquests anys, amb la confrontació amb la dreta hi ha hagut un procés de desenvolupament de l'organització popular. Això dibuixaria un escenari propici, on després de ser ratificat per un 60% dels votants al desembre passat, el president Chávez decideix impulsar una nova etapa del procés revolucionari que podríem definir com la construcció del socialisme. Una etapa on l'explosió del poder comunal i el desen-

volupament de les formes de l'autogovern, del poder popular a escala nacional, es relaciona amb la nova geometria del poder. El govern no ho seria sense el poble i el poble necessita d'aquest govern per guanyar espai i poder i per impulsar reformes importants, com la de la Constitució. Nosaltres estem fent algunes propostes sobretot en el camp de l'habitatge, del dret de la ciutat i l'autogovern local.

#### Com s'està construint el socialisme a les ciutats?

La ciutat ha estat privatitzada pels propietaris i per l'Estat, que s'aprofita de l'esforç col·lectiu. I si la gent es queda a casa, la ciutat es mor. Les pràctiques que socialitzen la ciutat són la lluita contra l'especulació, l'ocupació, la producció col·lectiva de béns, l'autogestió dels espais i serveis públics, la producció de coneixements. Tenim una discussió amb el govern sobre les ciutats socialistes i els seus plànols ben macos amb ciutats noves amb equipaments comunitaris que planegen transnacionals amb mentalitat constructora, com el pla Caufec d'Esplugues. Hem de promoure la presa de fàbriques i terres, els mitjans alternatius, el govern local... Només i així treballarem pel

socialisme en un procés de lluita per socialitzar el que ha estat privatitzat. És més interessant parlar d'això que de construir ciutats socialistes, amb cases totes iguals i molts arbres que fan empreses multimilionàries. La ciutat és el resultat de transformació social: fruit del treball dels paletes que van construir les cases, la gent que ocupa, que lluita contra l'especulació, que neteja, que està al bar... la ciutat és resultat de la producció col·lectiva.

*El poble necessita aquest govern per guanyar espai i poder impulsar reformes importants*

#### Un missatge d'optimisme per aquestes latituds?

Els bons vents i les noves idees d'emancipació social venen del Sud, deixant clar que lluitar contra la pobresa és donar-li poder a la gent pobre. ☺



Helena Olcina



PAÍS BASC // LA FÍ DEL PROCÉS DE PAU

# El gran esforç de Zapatero

Després del trencament del procés de pau al País Basc, formalitzat pel comunicat d'ETA del passat dimarts 5 de juny, s'obre un període nou, ple d'incerteses. Des de la DIRECTA intentarem seguir els esdeveniments a través d'una sèrie d'anàlisis de gent vinculada a diferents sectors socials bascos, per tal de saber com encara aquesta societat el reinici d'un conflicte armat que dura ja quasi 50 anys. Comencem la sèrie amb aquest article de la portaveu d'Askatasuna, l'organització il·legalitzada que dona recolzament als presos polítics.

Ohiana Agirre  
Portaveu d'Askatasuna  
/País Basc/

**R**esultat bastant sorprenent que Zapatero parli dels esforços que ha realitzat per aconseguir la pau, i a més remarqui que els ha realitzat, sobretot, al País Basc. Precisament, al País Basc s'estava generant un intens debat polític, sobre unes bases més que compartides per la gran majoria de forces polítiques, sindicals i socials, on s'entenia que la clau per superar el conflicte era el dret a decidir del País Basc a tots els seus àmbits territorials. I, òbviament, el respecte d'aquest dret pels governs espanyol i francès.

*Darrere aquestes disfresses van intentar amagar l'existència i permanència del conflicte polític i armat*

La necessitat d'un canvi polític, tan esperat i compartit, té, al nostre enteniment, una lectura clara. Recordar el context polític de les setmanes pro amnistia, ara just fa 30 anys, durant les quals la repressió policial va acabar amb la vida de set ciutadans bascos, ens pot donar elements per entendre la situació d'avui.

Llavors es reclamava l'amnistia total i els mínims democràtics que el País Basc necessitava en un context de canvi després de la mort de Franco. No hi va haver, però, cap concessió. Es va disfressar, amb l'anomenada reforma democràtica, el manteniment del règim anterior. I es va titular "lleï d'amnistia" a uns indults personalitzats que van quedar molt lluny de donar una solució a les raons polítiques i socials que havien produït l'empresonament i exili de tants bascos.

Darrere aquestes disfresses van intentar amagar l'existència i permanència del conflicte polític i armat. Es van establir uns marcs jurídics i polítics que, en primer lloc, buscaven dividir el País Basc territorialment, duent a terme un procés autonòmic en tres territoris i imposant el règim foral a Navarra, en un procés en que els navarresos ni tan sols van poder parlar. Tot això amb l'aval d'una constitució que va ser rotundament rebutjada al País Basc en aquell famós referèndum.

Durant tots aquests anys s'han repetit els intents d'establir aquests marcs, totalment inútils per unes necessitats i referències bàsiques que el País Basc mai ha deixat de reclamar. I l'instrument bàsic que s'ha emprat ha estat la repressió, que s'ha repetit sota els diferents governs espanyols i francesos. El País Basc s'ha convertit, així, en un laboratori repressiu, un espai d'impunitat per mantenir de per vida la imposició i negació de la capacitat de decidir el que li correspon com a nació que és.

Els últims anys ha quedat clarament en evidència la crisi del marc, i la necessitat d'una resposta de canvi cap a una democràcia real s'ha convertit, per quasi totes les forces polítiques, en un exercici ineludible.

Aquest és el context en el que el País Basc té avui la possibilitat d'abordar un procés democràtic per a la resolució del conflicte.

#### Com arribar-hi?

És en aquest context que Batasuna proposa un mètode de realització a l'acte polític que celebra a Anoeta a finals del 2004. Encara que la resta de partits el van criticar després de la seva presentació, més tard seria el mètode que una bona part repetirien com a seu una i altra vegada; i que fins i tot utilitzarien com a arma contra l'esquerra abertzale quan els ha interessat.

Aquesta proposta plantejava un procés amb dues taules de diàleg. Una amb els partits polítics bascos amb la funció de consensuar un acord polític que abordi les arrels del conflicte i li doni



Regino Hillera

Manifestació per l'autodeterminació d'Euskal Herria el passat 11 de novembre a Bilbao

solució en un nou marc polític. L'altra taula seria entre ETA i el govern espanyol per establir les condicions democràtiques que requereix un procés democràtic.

*El País Basc s'ha convertit en un laboratori repressiu, per mantenir de per vida la negació de la capacitat de decidir*

ETA va declarar un alto el foc permanent el març passat i immediatament Zapatero va iniciar un procés de verificació. Això va arrancar el debat polític del País Basc per dur-lo a Madrid, situant l'eix del debat fora d'on sabien de consensuar, entre les forces polítiques, un esquema que possibilités la superació definitiva del conflicte.

#### Es deixa podrir el procés

El procés de verificació va durar força temps, i avui ja hem comprovat que la seva única funció era allargar els passos que requeria el procés. Tampoc ha cessat la repressió ni s'han generat, per part del govern espanyol, les condicions mínimes que requereix un

procés veritablement democràtic. Batasuna ha continuat il·legalitzada i la seva activitat política constantment condicionada a través de l'Audiència Nacional, incapacitant-la per participar en igualtat de condicions en el procés. Finalment se li ha impedit participar equitativament a les últimes eleccions. L'objectiu és claríssim, debilitar l'esquerra abertzale per condicionar i debilitar el seu paper en el procés.

La política penitenciària s'ha utilitzat com un instrument governamental de xantatge i venjança, com ha demostrat la injusta situació de Iñaki De Juana; que tot i ser el cas més visible no ha estat l'únic, doncs avui 13 presos polítics greument malalts continuen segrestats en presons espanyoles i franceses. S'ha imposat una nova doctrina per allargar sistemàticament la condemna als qui ja l'han complert. La llei d'incomunicació que possibilita la tortura no ha estat derogada i hi ha hagut 13 casos brutals de tortura.

Al País Basc es visualitzaven al març del 2006 uns passos lògics en el procés. Abordar el problema des de l'arrel passa pel reconeixement d'aquest poble, el seu dret a decidir, la possibilitat de vertebrar el territori i l'obertura d'un escenari on tots els projectes polítics, inclòs el de la independència, siguin defensables i, en cas que el vulgui la majoria, puguin desenvolupar-se.

Però ni vies polítiques ni democràtiques, ni voluntat d'asseu-

re's a la taula per acordar un esquema de resolució. Això és el que va denunciar el grup negociador de Batasuna fa un parell de setmanes a l'afirmar: "estem sols a la taula, el PSOE i el PNB s'hi han alçat".

El més greu és que Zapatero s'ha plantejat un procés per la desaparició d'ETA repetint el frau de fa 30 anys. En resum, és canviar la tapa d'una caixa podrida a la que el País Basc no vol ni pot seguir-hi vivint.

*Zapatero s'ha plantejat un procés per la desaparició d'ETA repetint el frau de fa 30 anys*

Perquè sembla que en tot aquest temps el Govern espanyol no s'ha adonat d'una cosa: no té un problema amb ETA ni amb l'esquerra abertzale, sinó amb un poble sencer. I la solució del conflicte, ara o d'aquí deu, vint o cent anys, passa pel reconeixement, el dret a decidir i la desaparició dels mecanismes repressius creats amb la intenció de mantenir aquesta imposició. Per tothom seria millor que fos ara el moment, doncs en la solució i guanya tothom. ☺

**La Maria de Valls**  
Grow-shop  
Tot per el cultiu del cannabis

C/ Forn Nou, 26  
43800 Valls (Tarragona)  
Teléfono: 977 608 329  
lamariadevalls@hotmail.com  
www.lamariadevalls.com

Associació Cultural El Raval  
**El Lokal**

llibres, contrainformació  
revistes, música,  
samarretes, pedaços...

horari:  
matins: de dimarts a divendres de 10.30 a 14h  
tardes: de dilluns a dissabte de 17 a 21h

c/de la Cera 1 bis 08001 Barcelona  
Tel: 933 290 643 Fax: 933 290 858  
ellokal@pangea.org

**KASAL DE Joves DE ROQUETES**

Hi trobareu tallers, espais per concerts, cenadors, reparació de bicis, serigrafia, fotografia, un buc d'assaig i un estudi de grabació.

Gestorian:  
Roket Project y Tu

Vidal I Guasch, 16  
Tel.: 93 2769271  
M L4 Via Julia

**LA RATONJA**  
BODEGUETA POPULAR

VINS, CAVES I ÀPATS  
C/DEL SANT CRIST 23 · BARCELONA  
TELF. 931.634.333

subscriu-te a  
**L'ACCENT**  
laccent@laccent.info

El Periòdic dels Països Catalans

Només a partir d'ara  
Només al 25% de catalans i catalanes  
Només el 9 de juny donem suport a la  
Constitució Europea

# Observatori dels mitjans



/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

## “Els imbècils que maten”

✉ Ari Nieto i Mariona Rius

**A**mb el títol “La situació a Euskal Herria” el 5 de juny es va fer un acte a la biblioteca pública de Lleida convocat per l'Assemblea de Joves de Lleida (AJLL). Hi parlaven l'historic militant de Batasuna Iñaki Gil de San Vicente (historiador i teòric marxista de l'esquerra abertzale) i un portaveu de l'organització internacionalista d'Askapena. Com van explicar, aquest acte estava emmarcat dins tot un seguit de xerrades organitzades pel col·lectiu “Amics i Amigues d'Euskal Herria” amb l'objectiu d'endegar una campanya de solidaritat amb el poble basc per tal d'afavorir el procés de pau.

La coincidència de la xerrada amb el trencament de la treva d'ETA, va provocar que l'acte comptés amb la presència de nombrosos mitjans de comunicació que esperaven poder aconseguir declaracions sobre el posicionament dels ponents. El caire de la xerrada però va ser ben diferent, ja que l'objectiu era el d'oferir una visió històrica sobre l'evolució de l'esquerra abertzale al País Basc; en base a una aproximació al conflicte basc des d'una perspectiva que normalment queda relegada a mitjans alternatius o bé és criminalitzada pels mass mèdia i queda sense possibilitat de trascendir.

Un cop finalitzada es va donar pas al torn de preguntes. Un periodista del diari La Mañana [www.lamanyana.cat], Lluís Àngel Pérez de la Pinta, va ser el primer en aixecar la mà. El to que va utilitzar era despectiu i molt agressiu, ben lluny de l'actitud que se suposa hauria de tenir un professional de la informació, i va acabar abandonant la sala amb el crit “Molt bé, demà ja ho llegireu al diari!”.

Al dia següent Lleida és despertava

amb un article de pàgina sencera titulat: “Batasuna es justifica a Lleida de la mà de l'Assemblea de Joves”. La rebequeria ja era impresa: opinions personals vestides d'informació, desqualificacions i insults destinats a ridiculitzar tant als ponents com als i les membres de l'AJLL, amb petites joies com:

“L'Assemblea de Joves..., va donar la possibilitat ahir a Batasuna —o al seu militant i suposat historiador marxista Iñaki Gil de San Vicente— d'intentar justificar-se amb la seva demagogia filoterrorista a Lleida” o “Els agerrits etarres que mitjançant una furgoneta van volar l'aparcament de la T4 el 30 de desembre i —expliquen, perquè se'ls va escapar la mà— a dos equatorians”.

Sembla però que el senyor de la Pinta no en va tenir prou amb les columnes que li havien atorgat, ja que va afegir un mòdul d'opinió a la mateixa pàgina titulat “Imbècils que maten” on es va poder esplaïar amb frases com “... va dir mil bajanades que em van fer dibuixar somriures als quals ell contestava amb mirades gèlides que de ben cert que em van fer por”, o bé com “...els etarres i els seus teòrics —el d'ahir n'és un— són imbècils dels qui qualsevol que n'hagi llegit tres llibres és pot burlar. L'inconvenient és que això ells ho saben des de fa anys i per aquest motiu, justament, és pel qual maten: per amagar que sense titadyne no són més que oradors al voltant dels aprenents de piròmans com els de l'Assemblea de Joves”.


Sembla que ni el diari La Mañana ni el propi periodista saben distingir entre una notícia i un article d'opinió. Evidentment la funcionalitat d'una secció i requadre d'opinió és la de plasmar apreciacions personals provinents d'ideologies diverses. Però al nostre parer, així com a l'entendre del Col·legi de Periodistes de Cata-

**CON ACRITUD**

### Imbéciles que matan

**A**yer, en la Biblioteca Pública, se me escapó la risa viendo a un tipo que con argumentos pajoleros intentaba convencer a los presentes de que no, de que ETA y Batasuna, pobres, no eran más que víctimas arrastradas al duro camino de la lucha armada por el capitalismo internacional y su lacayo Zapatero que, al parecer es —sí el tal Gil de San Vicente, dijo eso— lo mismo que han sido “todos los Jefes de Estado españoles” desde Carlos V. La verdad, hay que tenerlos bien grandes para soltar eso, más que nada porque cuando Carlos V el capitalismo internacional andaba en pañales pero bueno, es igual, porque además de esa, dijo mil mamarrachadas que me hicieron esbozar sonrisas burlo-nas que él contestaba con miradas heladoras que, cierto, me dieron miedo. La suerte estuvo en que, con escucharle y sin mirarle a los ojos, se me pasaba porque las estupideces se sucedían sin fin. Entonces, justo, me di cuenta: los etarres y sus teóricos —el de ayer es uno— son imbéciles de los que cualquiera que haya leído tres libros se puede burlar. La pega está en que eso ellos lo saben desde hace años y por eso, justo, es porque lo que matan: para ocultar que sin el titadyne no son más que orates alrededor de los que aprendices de pirómanos como los de la Asamblea de Joves bailan agitandó sus cabezas huecas.

**L.A. PÉREZ DE LA PINTA**  
lleida@lamanyana.cat



lunya, cal que les notícies es distingeixin dels articles d'opinió, no només en la tipografia, sinó també en el contingut.

El senyor de la Pinta és trobarà molts cops amb ponents, polítics, historiadors, teòrics i intel·lectuals que distaran molt

del seu criteri polític i/o ideològic, però com a periodista la seva tasca és la d'informar i no la de crear una realitat paral·lela feta a la seva mida, com es veu plasmat en la gran majoria dels articles que aquest senyor publica habitualment.

## Denunciats per un enllaç

✉ Enric Borràs Abelló

**L**a Xarxa ciutadana del barri de Gràcia de Barcelona GràciaNET gracianet.org ha rebut un requeriment judicial que l'ha obligada a donar totes les dades sobre el bloc 1987 [blocs.gracianet.org/62], i tot a causa d'un enllaç. Bé, sobretot, a causa d'una denúncia. La regidora d'Esquerra Republicana Dolors Martínez va denunciar l'autor del bloc perquè enllaçava el seu nom amb una pàgina de contingut

eròtic i homosexual i ho va considerar una ofensa. Cal dir que al bloc, que pretenia ser satíric amb un sentit de l'humor dubtós, només s'hi han arribat a publicar quatre apunts. No és, precisament, un dels blocs més llegits de la blocosfera catalana.

Per tot plegat és bastant trist que hagi calgut una denúncia. La regidora Dolors Martínez no sé si ha pensat que la deixa en més mal lloc denunciar algú per una trivialitat que no pas deixar-ho passar. L'au-

tor del bloc es deixava en evidència a si mateix a causa de la mala qualitat dels apunts, l'humor dolent i les faltes d'ortografia; però la regidora d'Esquerra Republicana ha quedat retratada responent-hi amb un atac completament desproporcionat. Ara el bloc ja no s'actualitza, fa mesos que resta aturat, només cal veure si la regidora ha retirat o es decideix a retirar la denúncia.

D'una altra banda, cal dir que aquest no és el primer incident al qual s'enfron-

ten els autors de GràciaNET, segons explica TransversalWeb [Transversalweb.com], ja que quan Jesús Ochoa era conseller tècnic del Districte de Gràcia va interposar una demanda per uns missatges insultants que hi havia en un dels fòrums de la xarxa ciutadana. Després de la Festa Major 2005, uns altres missatges que insultaven persones conegudes del barri van desfermar una polèmica que fins i tot va arribar al mateix despatx del regidor Ricard Martínez.

### Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Bcn Nord, Gramenet i Badalona) i 104.45FM (Bcn Sud i Hospitalet), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

**SOLIDARIDAD OBRERA**  
Portaveu de la CNT a Catalunya  
**Contrainformació feta per i per als treballadors/es**  
Subscriu-te!  
[www.soliobrera.org](http://www.soliobrera.org)

**ECOLOGISTES CATALUNYA**  
en acció  
Passa a l'acció!  
Fes-te'n soci/sòcia  
[ecologistesenaccio.org](http://ecologistesenaccio.org)  
Tlf. 93.429.65.18

**KAMILOSETAS MUSKARIA**  
  
distribuïdora llibertària  
[www.nodo50.org/kamiloasetas](http://www.nodo50.org/kamiloasetas)  
kamiloasetas@nodo50.org

**AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl**  
LA COOPERATIVA  
  
So i llums  
Tel: 93.443.01.90  
Fax: 93.329.71.52  
[autonomia@autonomiadelspectacle.com](mailto:autonomia@autonomiadelspectacle.com)  
**AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl**

**DEL 8 AL 17 DE JUNY**  
Filmoteca de Catalunya  
Espai Francesca Bonnemaison  
**Mostra INTERNACIONAL de films de dones**  
<http://mostra.dracmagic.cat>  
CI&M DRAC MÀGIC



**Subscriu-te a la directa**

Per 60 euros l'any pots rebre la Directa a partir d'ara i durant un any

NOM I COGNOMS \_\_\_\_\_

ADREÇA \_\_\_\_\_ CODI POSTAL \_\_\_\_\_

POBLACIÓ \_\_\_\_\_

TELÈFON FIXE I/O MÒBIL \_\_\_\_\_ CORREU ELECTRÒNIC \_\_\_\_\_

SUBSCRIPCIÓ NORMAL (60 EUROS) \_\_\_\_\_ ALTRES QUANTITATS (SI VOLS CONTRIBUIR AMB UNA QUANTITAT EXTRA, INDICA-LA) \_\_\_\_\_

## FORMA DE PAGAMENT

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA  NÚMERO DE COMPTE (20 XIFRES) \_\_\_\_\_

NOM DE LA PERSONA TITULAR \_\_\_\_\_

ALTRES FORMES DE PAGAMENT:  SI PREFEREIXES PAGAR LA SUBSCRIPCIÓ PER MITJÀ D'UN INGRÉS O D'UNA TRANSFERÈNCIA O EN EFECTIU, O TENS

QUALSEVOL QÜESTIÓ QUE VULGUIS CONSULTAR, CONTACTA AMB LA DIRECTA.

ENVAIA AQUESTA BUTLLETA A: JUAN RAMÓN JIMÉNEZ 22, 08902 HOSPITALET DE LLOBREGAT

TAMBÉ PODEU FER ARRIBAR LES VOSTRES DADES A TRAVÉS DELS TELÈFONS DE LA DIRECTA, PER CORREU ELECTRÒNIC O PER MITJÀ DE LA PÀGINA WEB.

TELÈFONS 935 270 982 / 661 493 117. CORREU ELECTRÒNIC: subscripcio@setmanaridirecta.info WEB: www.setmanaridirecta.info

**Subscripcions**

**L**a subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: [www.setmanaridirecta.info](http://www.setmanaridirecta.info) O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

**Presentacions i parades**

(Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a [internacional@setmanaridirecta.info](mailto:internacional@setmanaridirecta.info))

**Corresponsalies**

-**Baix Llobregat** <baixllobregat@setmanaridirecta.info>  
 -**Barcelona** <redaccio@setmanaridirecta.info>  
 -**Berguedà** <bergueda@setmanaridirecta.info>  
 -**El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès)** <elcamp@setmanaridirecta.info>  
 -**Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa)** <girona@setmanaridirecta.info>  
 -**Maresme** <maresme@setmanaridirecta.info>

-**Menorca** <menorca@setmanaridirecta.info>  
 -**Osona** <osona@setmanaridirecta.info>  
 -**Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera)** <terresponent@setmanaridirecta.info>  
 -**Vallès Occidental** <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>  
 -**Vallès Oriental** <granollers@setmanaridirecta.info>  
 -**Solsonès** <solsones@setmanaridirecta.info>

**Punts de venda**

**BADALONA**  
**La Mussara** Sant Joan de la Creu 70  
**BARCELONA**  
 GRÀCIA  
**Cap i Cua** Torrent de l'Olla, 99  
**Infoespai** Plaça del Sol, 19  
**Taifa** Verdi, 12  
**Distrivinyes** De l'or, 8 (Plaça del Diamant)  
**Quiosc Punt i coma** Plaça de Gala Placidia  
 GUINARDÓ  
**Rocaguinarda** Xiprer, 13  
 EIXAMPLE  
**Quiosc Manu** Nàpols-Roselló  
**Xarxa Consum Solidari** Rocafort, 198  
 POBLENOU  
**Taverna Ítaca** Pallars, 230  
**Cus-Cus** Rambla Poblenou, 77  
 SANT ANDREU-SAGRERA  
**Patapalo** Rubén Darío, 25  
**Andyblue** Bar de la Biblioteca de Can Fabra  
**Trèvol** Antonio Ricardos, 14  
 NOU BARRIS  
**Ateneu Popular 9 Barris** Portlligat, 11-15  
**Casal de Joves de Roquetes** Vidal i Guasch 16  
**El Tinter** La Plana, 10  
**Can Basté** Passeig Fabra i Puig, 274  
**Llibreria Xoc** Passeig Fabra i Puig, 325

**CIUTAT VELLA**  
**AQUENI** Méndez Núñez, 1 principal  
**Xarxa Consum Solidari** Pl. Sant Agustí Vell, 15  
**Pròleg** Dagueria, 13  
**El Lokal** Cera, 1 bis  
**La Rosa de Foc** Joaquim Costa, 34  
**Quiosc Colom** Rambles  
**Quiosc Santa Mònica** Rambles  
**Quiosc Tallers** Rambles  
**Quiosc Canaletes** Rambles  
**Llibreria Medios** Vallldonzella 7  
 SANTIS  
**Espai Obert** Violant d'Hongria, 71  
**La Ciutat Invisible** Riego, 35  
**Terra d'Escudella** Premià, 20  
**Teteria Malea** Riego, 16  
**Entropiactiva** Socors, 7  
 BELLATERRA UAB  
**Quiosc de Ciències de la Comunicació**  
**Quiosc de Lletres**  
 CORBERA DE LLOBREGAT  
**Llibreria Corbera** Psg. dels Arbres, 4  
**Le Centro** Andreu Cerdà, 12  
 CORNELLÀ DE LLOBREGAT  
**El Grillo Libertario** Llinars, 44  
**CSO Banka Rota** Rubió i Ors, 103  
 ESPLUGUES DE LLOBREGAT  
**Ubud Artesania** Mestre Joaquim Rosal, 22

**GIRONA**  
**Llibreria 22** Hortes, 22  
**Llibreria Les Voltes** Plaça del Vi, 2  
**La Màquia** Vern, 15  
 GRANOLLERS  
**Llibreria La Gralla** Plaça dels Càbrits, 5  
**Anònims** Miquel Ricomà, 57  
**El Racó Ecològic** Roger de Flor, 85  
 HOSPITALET DE LLOBREGAT  
**Quiosc Montserrat** Pl. Mare de Déu de Montserrat  
**La República** Rosalía de Castro, 92  
**Centre d'Estudis de l'Hospitalet** Major, 54 1º  
 IGUALADA  
**At. Llib. El Porvenir** Passeig Jacint Verdaguer, 122  
 LLEIDA  
**Ateneu La Maranya** Parc, 13  
**La Falcata** La Panera, 2  
 MATARÓ  
**Arcàdia Cafè Cultural** Pujol, 26  
**Llibreria Robafaves** Nou, 9  
 MANRESA  
**Cafè l'Havana** Plaça Gispert  
**Moes** Joc de la pilota, 9  
 MOLINS DE REI  
**Llibreria Barba** Rafael Casanoves, 45  
**La Bodegueta** Pintor Fortuny, 45  
 OLOT  
**Dòria Llibres** Passeig del Blay, 10

**PIERA**  
**Vie Victis - Ciber Garito** De la Plaça, 31  
 REUS  
**Bat a Bat Kultur** Sant Elies, 29  
 RIBES DEL GARRAF  
**Llibreria Gabaldà** Plaça de la Font, 2  
 SANT BOI DE LLOBREGAT  
**Ateneu de Sant Boi**  
 SANT FELIU DE LLOBREGAT  
**Teteria Índia** Jacint Verdaguer, 9  
 SANT JOAN DESPÍ  
**Llibreria Recort** Major, 60  
 LA SEU D'URGELL  
**Llibreria La Llibreria** Sant Ot 1  
 SOLSONA  
**Llibreria Cal Dach** Sant Miquel 5  
**Casal Popular La Fura** Plaça Sant Pere 8  
**Llibreria Pellicer** Pg. Pare Claret 12  
 i Avinguda del Pont 4  
 TARRAGONA  
**CGT Tarragona** Rambla Nova, 97-99, 2n pis  
 TERRASSA  
**Kasalet** Societat, 4  
 VIC  
**Llibreria La Tralla** Riera, 5  
 VILAFRANCA DEL PENEDES  
**La Fornal** Sant Julià, 20

# Què es cou

## Salvem Pedrinyà: de la lluita contra una macrourbanització a un municipi sostenible

Directa Girona  
/campanyes@setmanaridirecta.info/

La Plataforma Salvem Pedrinyà es va crear ara fa 4 anys per evitar la destrucció del paratge del Puig d'en Font, al terme municipal de La Pera, al Baix Empordà, amenaçat per un projecte de macrourbanització. A partir d'aquí la plataforma ha estès la seva lluita a la conservació del patrimoni natural, paisatgístic i històric d'un municipi format pels tres nuclis de La Pera, Púbol i Pedrinyà i pel veïnat de Riuràs, on encara es conserva, fràgil, una estructura urbana que s'ha anat desenvolupant durant segles. La plataforma reivindica "un desenvolupament urbanístic assenyat i sostenible, conscients que determinats models de creixement poden suposar un nyap irreparable per a la qualitat de vida".



Vista general de Pedrinyà

Núria Pascual

### El projecte de macrourbanització de Pedrinyà respon a criteris urbanístics de fa 25 anys

La història de la urbanització de Pedrinyà comença el 1983 quan, amb criteris urbanístics que avui dia es consideren obsolets, al municipi de La Pera es van aprovar unes Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic que qualificaven com a urbanitzables els terrenys del Puig d'en Font. La ur-

banització d'aquest sector, però, no s'ha arribat a desenvolupar mai.

Passades les eleccions municipals del 2003, els propietaris del Puig d'en Font van fer pública la intenció de tirar endavant la urbanització de la muntanya, amb un projecte de 85 habitatges unifamiliars agrupats, de construcció molt intensa, destinats a segones residències. La plataforma Salvem Pedrinyà es va crear, aleshores, per intentar evitar la construcció d'aquesta macrourbanització.

Al juliol de 2004 l'Ajuntament, instat per la Generalitat i per la pressió de molts veïns, va acordar suspendre la concessió de llicències d'obres al Puig d'en Font i revisar el Pla d'Ordenació Urbanística

Municipal (POUM), redactant-ne un de nou que evités la macrourbanització de Pedrinyà. Tanmateix, els treballs previs per aquesta nova normativa només es van fer públics poques setmanes abans de que acabés el període de dos anys en que un ajuntament pot suspendre la concessió de llicències. Durant aquest temps es va presentar una proposta de construir, al Puig d'en Font, un equipament hotel·ler de 8.000m2 de sostre, que va ser enretirada davant la pressió popular.

► **Criteris de fa 25 anys**  
Una vegada acabat el temps de retirada de llicències, els propietaris van presentar un nou projec-

te de macrourbanització, d'acord amb la normativa de 1983, de 105 habitatges unifamiliars en parcel·les de 800 metres quadrats. Es torna a la mateixa situació, doncs, que al 2003, amb l'agregant del temps perdut, mentre que el nou POUM, que podria evitar el desastre, encara s'està discutint. El projecte d'urbanització es troba actualment en fase d'avaluació d'impacte ambiental per part del Departament de Medi Ambient.

Salvem Pedrinyà, així com l'Associació de Naturalistes de Girona, ha presentat comentaris contraris a l'informe ambiental preliminar relatiu a la construcció d'una urbanització que suposarà augmentar el nombre d'habitatges del municipi de La Pera en més del 50%, a les modificacions en el terreny que serien necessàries per aconseguir pendents inferiors al 20%, a la construcció enmig de la massa forestal aïllada dels nuclis urbans amb el risc d'incendi que comporta i a la construcció en terrenys d'elevat valor ambiental i paisatgístic.

Durant tot aquest temps, Salvem Pedrinyà, a més de tenir una presència constant en negociacions amb l'ajuntament, ha dut a terme una intensa tasca informativa, editant una sèrie de butlletins amb el títol "Savem Pedrinyà Informa", per tal d'evitar els problemes de transparència informativa. A les darreres eleccions del 27 de Maig, el Grup Independents per la Pera, que té el suport de la Plataforma i dins del qual s'hi presentaven alguns dels seus membres, va aconseguir obtenir quatre dels set regidors municipals, mentre que Convergència i Unió, que havia governat en solitari des de les primeres eleccions democràtiques fins avui, s'ha quedat amb tres. Això fa que la Plataforma tingui noves esperances de poder frenar el projecte i treballar amb noves armes per un poble sostenible. ◉

Per contactar:

**ASSOCIACIÓ DE NATURALISTES DE GIRONA**  
[info@naturalistesgirona.org](mailto:info@naturalistesgirona.org)

## Conferència sobre la dreta terrassenca al Centre d'Estudis Llibertaris Francesc Sàbat

Directa Terrassa  
/campanyes@setmanaridirecta.info/

El Centre d'Estudis Llibertaris Francesc Sàbat va acollir el 8 de juny una conferència emmarcada dins el cicle "Terrassa: passat i present" que portava per títol "El Salisme: reflexions sobre un fenomen local (1880-1930)". La conferència impartida per Josep Puy, professor d'història de la UAB i president de l'Ateneu Terrassenc, va aplegar una vintena d'assistents i va girar al voltant de la figura d'Alfons Sala, que segons Puy era un "cacic industrial i polític, amb un discurs paternalista". Alfonso Sala, monàrquic i espanyolista, va ser el vertebrador de les dretes a Terrassa, generant un model que va implementar un dis-

cur caciquil amb la intenció de controlar el món de la política local, mitjançant el control de la

### Puy va dir que "a Terrassa, encara funcionen tics del salisme"

premsa, el comitè electoral, el sometent i el "centro Tarrasense". Segons Josep Puy, "en la creació de les institucions econòmiques de Terrassa, molts personatges es repteixen en les seves juntes directives, generant una endogàmia institucional, bàsica pel salisme". Aquestes institucions foren la Caixa de Terrassa, l'Institut Industrial (la

patronal), el banc de Terrassa (que va patir una fallida als anys 20) i la Cambra de Comerç.

Puy va explicar com "a partir del segle XX tota l'eclosió d'engany i de manipulació es fa evident a les eleccions polítiques del districte electoral de Terrassa", de manera que "el resultat es decidia a favor del candidat de sempre, Alfonso Sala". Puy va afegir una breu explicació de les innumerables artimanyes que s'utilitzaven per manipular els resultats, tals com endarrerir una hora el rellotge del campanar per poder anar a votar, annexonar Sant Pere (feu salista) a Terrassa, fer votar els morts, i relegar la Creu Alta (feu republicà) a Sabadell. També es va donar la victòria a Sala degut als resultats del districte electoral, tot i que a Terrassa va perdre les elec-



cions. Per altra banda, segons el conferenciant, "el salisme no va poder frenar el discurs obrer i popular". Puy va tancar l'exposició l'exposició dient que "avui, a Terrassa, encara funcionen tics d'herència del salisme". Posteriorment es va obrir un torn de paraules on es va parlar, entre d'altres coses, de la dimensió històrica i actual del

poder econòmic de Terrassa i comarca i de la seva influència a la resta de Catalunya.

El cicle continuarà de la mà de Jaume Canyameres i Salvador Pérez Riera, els propers divendres 15 i 22 de juny a les 8 del vespre, els quals parlaran de la Transició democràtica i del moviment veïnal a Terrassa, respectivament. ◉

Per contactar:

[www.cellfrancescsabat.org](http://www.cellfrancescsabat.org)



# El 'Caracol Zapatista' durarà tres dies, combinarà tallers, debat i convivència i conclourà el dia 17 amb una manifestació

Jordi Panyella  
/campanyes@setmanaridirecta.info/

**E**l Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapatista ha convocat a partir d'aquest proper divendres dia 15, i fins el diumenge 17, un "Caracol Zapatista" que es celebrarà a Barcelona. Aquesta convocatòria respon a la invitació que la Comissió Sisena de l'Exèrcit Zapatista d'Alliberament Nacional (EZLN) ha llençat a "totes les organitzacions i persones de Mèxic i del món amb la finalitat d'iniciar la Campanya Mundial per la Defensa de les Terres i els Territoris Indígenes i Camperols".

**Es vol iniciar una Campanya Mundial per la Defensa de les Terres i els Territoris Indígenes i Camperols**

Amb aquesta convocatòria a Barcelona, el Col·lectiu "pretén crear un espai a on es trobin i enriqueixin els pensaments i sentiments entre persones, organitzacions i pobles d'aquesta part del món que es troben en la lluita per la defensa de les terres i el territori, i lluitant per la vida i la dignitat". Així, en la versió catalana del "Caracol Zapatista", es tractaran



Un moment d'una de les convoatòries del 'Caracol Zapatista'

CSRZ

des d'assumptes de caire global com la situació mexicana o la preparació d'una trobada Intercontinental amb un taller per a campamentistes, fins a estratègies de mobilització i campanyes de defensa del territori que estan esdevenint a diferents indrets dels Països Catalans. Tot això, fins acabar el diumenge dia 17 amb la convocatòria d'una manifestació que, sota el nom de "Per la defensa de la terra i el territori, globalitzem les resistències", recorrerà els carrers de Barcelona.

El "Caracol Zapatista" començarà el divendres dia 15 a les set i mitja de la tarda amb un debat sobre la situació de la lluita per la terra i la defensa del territori en el

cas mexicà. En aquest debat hi intervindran membres de les Brigades de Pau, del Colectivo de Mexicanos en resistencia, del Col·lectiu organitzador i de la Comissió Civil Internacional per l'Observació dels Drets Humans. La jornada es clourà amb un sopar.

El dia següent, dissabte, el "Caracol" s'iniciarà amb un esmorzar, seguit del taller de campamentistes, persones interessades en assistir als Campaments Civils per la pau que s'organitzen, bàsicament, a Chiapas, però també a dos indrets més de Mèxic. Aquests són un espai creat per les Comunitats indígenes en resistència on els Observadors Internacionals (també coneguts com a campa-

mentistes) hi passen uns 15 dies. Aquests campaments es van crear a partir d'una demanda de les pròpies Comunitats indígenes, que demanaven la presència de persones estrangeres que servissin com a testimoni de la situació que es viu a les zones de conflicte, així com de les violacions dels drets humans que es produeixen constantment per part la policia, l'exè-

cit o les grups paramilitars. D'aquesta manera, "la presència de campamentistes ofereix seguretat a les Comunitats indígenes en resistència".

Tot seguit es farà un dinar. A la tarda, persones de diferents col·lectius i moviments socials parlaran de varies estratègies dels moviments socials per fer front a la criminalització a la que es veuen sotmesos i després es presentarà la Campanya mundial en defensa del territori. En aquest "Caracol" català, s'hi presentaran les campanyes No a la MATT, la plataforma No al Pla Caufec, V de Vivienda, i Via Campesina.

A la nit, hi haurà sopar acompanyat d'actuacions musicals. Aquests dos dies de "Caracol" es celebraran a la Casa de la Solidaritat, al barri del Raval de Barcelona.

Les dotze del migdia del diumenge dia 17 de juny. És el moment escollit per a la manifestació que recorrerà els carrers de Barcelona sota el lema "Per la defensa de la terra i el territori, globalitzem les resistències". Un cop acabi la manifestació, hi haurà un dinar al Parc de la tres xemeneies de Barcelona, on s'hi podrà consultar parades de diversos col·lectius i entitats. També es podran escoltar les intervencions públiques dels col·lectiu convocant. ☺

Per contactar:

**COL·LECTIU DE SOLIDARITAT AMB LA REBEL·LIÓ ZAPATISTA DE BARCELONA**  
c. de la Cera, 1 bis, Barcelona. Tlf.: 934 422 101  
ellokal@pangea.org - chiapas.pangea.org

# Jornades sobre dinàmiques socials i lògiques econòmiques a l'Àfrica

Jordi Sant  
/campanyes@setmanaridirecta.info/

**E**l Centre d'Estudis Africans (CEA), amb el suport de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, vol dedicar les jornades que organitza anualment, enguany per a principis del mes de juliol, a l'economia africana. Sota el títol de "Dinàmiques socials, lògiques econòmiques a l'Àfrica", es vol fugir de les línies d'estudi macroeconòmiques que tot sovint ofereixen una lectura distorsionada i estereotipada de la realitat africana.

Les jornades tenen per objectiu mostrar la diversitat i complexitat de les activitats econòmiques considerades a Occident com a no for-

**La veritable modernitat és aquella que dóna la capacitat de respondre intel·ligentment a les noves situacions**

mals: "Les relacions entre religió i economia, els circuits transnacionals de circulació de capital, l'economia social solidària, les tontines, etc". És a dir, "tots aquells aspectes

de lògiques econòmiques pròpies que serveixen per redissenyar un model social en què la veritable modernitat és aquella que dóna la capacitat de respondre intel·ligentment a les noves situacions", diuen des del CEA. Això "no significa fugir qüestions de primer ordre econòmic, com la pobresa mateixa, sinó obrir una mica més els nostres paràmetres d'anàlisi i, sobretot, reivindicar que les societats africanes no resten passives en vista de la situació en què actualment viuen, sinó que responen, sovint més hàbilment del que ens pensem, per generar espais econòmicament molt actius". Durant les jornades, també es reflexionarà sobre les diferents maneres d'entendre el benestar econòmic o la pròpia noció de riquesa d'un país o d'una regió.

Per aconseguir aquest objectiu, les jornades disposaran d'importants especialistes africans i europeus, com Serge Latouche, Abdou Salam Fall, Cheikh Guèye, Yssouf Sanou, Carlos Lopes, Katy Cissé, Manuel Ennes Ferreira i Antonio Santamaria.

Així, durant quatre dies es presentaran una sèrie de ponències i taules rodones que giraran al voltant de quatre eixos: la connexió entre les activitats econòmiques i les relacions socials; la tradició i/o

modernitat de les pràctiques econòmiques africanes; les respostes africanes a l'economia global i, per acabar, analitzar com certes estratègies econòmiques africanes, aprofitant certs aspectes de les economies formals, creixen vorejant la legalitat.

Les jornades se celebraran els dies 3, 4, 5 i 6 de juliol a l'auditori de la Universitat Pompeu Fabra de l'estació de França (c/ Circumval·lació, 8). L'horari serà de les 17.30 h a les 20.30 h, i l'entrada serà lliure. ☺

Per contactar:

**CENTRE D'ESTUDIS AFRICANS**  
Mare de Déu del Pilar, 15, principal  
Tlf.: 933 194 008 - CEA@PANGEA.COM - ESTUDISAFRICANS.ORG

Catalunya



Núm. 87 Juny 2007

La publicació de la CGT de Catalunya  
www.revistacatalunya.cat



**C.C.LA FÀBRICA**

oberta tots els dies

menges  
concerts  
exposicions...

Carretera de Juià nº 46  
CELDRÀ (Gironés)  
lafabrica@girona.com  
972 493 060

anticapitalisme  
alternatives  
contrainformació  
solidaritat

**illacrua**

la revista alternativa  
dels Països Catalans

www.illacrua.net



# Lletres llibertàries

EL BARRI DE SANTS DE BARCELONA ACULL LA TERCERA MOSTRA DEL LLIBRE ANARQUISTA DEL 25 DE JUNY A L'1 DE JULIOL

↳ Elba S. Mansilla  
/cultura@setmanaridirecta.info/

El barri de Sants de Barcelona acollirà entre el 25 de juny i l'1 de juliol la Tercera Mostra del Llibre Anarquista. Diferents espais de l'àmbit llibertari i autònom oferiran un ampli ventall de presentacions de llibres, taules rodones, tallers i projeccions de documentals d'anàlisi i reflexió sobre els moviments socials antiautoritaris.

La idea d'organitzar la Mostra va sorgir ara fa tres anys, quan persones i col·lectius de l'àmbit llibertari van recollir l'experiència d'altres ciutats i van decidir portar a Barcelona la possibilitat de compartir diferents visions de l'anarquisme, creant coneixement col·lectiu a partir dels llibres i textos editats des d'un plantejament que busca potenciar la complicitat entre les diferents corrents antiautoritàries.

Les edicions anteriors es van realitzar al barri del Besòs, amb la *tenderolada* de col·lectius com un dels actes centrals i amb la participació d'una quinzena d'associacions i editorials provinents tant de Catalunya com de ciutats com València, Madrid o Bilbao, ja que totes elles compten amb un projecte semblant.

En opinió d'Agustín Acedo, de Virus Editorial, "el canvi d'ubicació de la Mostra té una doble motivació: d'una banda, perquè no vam aconseguir que la gent del Besòs participés, més enllà de la gent de l'Ateneu; i de l'altra, per la voluntat de consolidar la Mostra amb la implicació de nous col·lectius i en un barri més cèntric, amb un teixit associatiu potencialment més receptiu i amb una ampla xarxa de locals i infraestructures".

L'edició d'enguany està sent organitzada per l'Ateneu Llibertari del Besòs, Virus Editorial, La Ciutat Invisible, l'Espai Obert i l'Entropia Activa, així com per nombroses persones a títol individual i de la col·laboració del CSA Can Vies, el sindicat de tècnics de l'espectacle ATECAT, l'Assemblea del Barri de Sants i el col·lectiu Negres Tempestes.

## Els continguts de la Mostra

En aquesta tercera edició hi ha hagut una voluntat expressa per part de l'organització d'ampliar els continguts i diversificar els formats de les presentacions per tal de fomentar la participació, incrementant el nombre de projeccions, taules rodones,



Joan Fernández / La Ciutat Invisible

tallers i, fins i tot, incloent una petita ruta turística per alguns dels espais més emblemàtics del moviment llibertari barceloní.

Aixecaments populars és el títol de l'acte inaugural de la Mostra, que comptarà amb la participació de dues autores. El primer serà d'Alessandro dell'Umbria, autor de *¿Chusma?* (Pepitas de Calabaza), una aproximació als fets

de la tardor de 2005 a l'Estat francès que descriu tant el procés de desintegració social com el d'enfortiment de l'Estat encetat arreu d'Europa. La segona serà Laura Núñez, coautora de l'obra col·lectiva *Momentos insurreccionales* (El Viejo Topo), compilació de revoltes populars que van tenir lloc al llarg del segle XX a llocs tan diferents com Bolívia, Albània o Rússia.

## Qüestions de gènere

Una de les novetats en la programació d'enguany és la inclusió de dues presentacions de temàtica feminista. Sota el títol "Violències de gènere i els gèneres de la violència", es presentaran les dues obres col·lectives: *Estado de wonderbra. Entretejiendo narraciones feministas sobre las violencias*

de gènere (Virus editorial) i *El eje del mal es heterosexual* (Traficantes de Sueños), un recull de reflexions i punts de vista de la teoria *queer*. Aquest bloc temàtic vol replantejar la construcció social de les identitats i de la violència de gènere, sovint reduïdes a les agressions que es donen en l'àmbit domèstic i obviant aquelles que es produeixen quotidianament i les condicions socials i culturals que les permeten.

D'altra banda, Servando Rocha, editor del llibre *Witch* (Ediciones La Felguera), parlarà sobre la interessant i desconeguda experiència del feminisme radical dels Estats Units, que en poc més d'un any va realitzar nombroses accions, va promoure boicots, va firmar manifestos i va recollir el testimoni i l'estil del maig francès a l'altra banda de l'Atlàntic.

## Actualitat dels moviments socials

El programa inclou temes d'anàlisi i reflexió de la història recent i actual. Aquests eixos temàtics comptaran amb la participació tant d'autors, com d'activistes i investigadors. Així, el divendres 29 es farà un repàs en perspectiva històrica de les polítiques securitàries aplicades a la ciutat de Barcelona, en el període comprès entre les olimpíades i l'entrada en vigor de l'anomenada ordenança cívica l'any 2006. Igualment, el dissabte 30, sota el títol "El negoci de la velocitat i la velocitat dels negocis" es desglossarà el model de gestió del territori i de desenvolupament que representen el tren d'alta velocitat, el mòbing i l'especulació urbanística.

Finalment, cal destacar la importància dins de la Mostra de l'espai dedicat a les parades de col·lectius. Aquest tipus de trobades permeten conèixer les novetats editorials i distribuir-les a altres col·lectius. La Mostra vol destacar la importància de la creació i consolidació de relacions personals i l'intercanvi d'experiències i coneixements entre els diferents projectes, que ofereixen un bon exemple de l'amplitud i de la varietat del moviment llibertari i de la seva vessant editorial, plenament activa i en constant desenvolupament.

Més informació:  
[www.llibreanarquista.es.kz](http://www.llibreanarquista.es.kz)



III MOSTRA DEL LLIBRE ANARQUISTA  
BCN JUNY 2007

## Una alternativa al Saló del Llibre?

Des que el Saló del Llibre es va traslladar al recinte firal de Plaça Espanya, el tarannà de l'esdeveniment es va reorientar clarament cap als col·lectius i professionals de l'activitat editorial, un marc pensat per a fer contactes comercials entre

editorials, llibreries i distribuïdores. De fet, les condicions per a participar en en Saló són prou evidents, des del perfil d'expositor fins el tipus visitant que es busca: un mínim de 800 euros per muntar stand i una entrada general per al públic de 2 euros



Pim-Pam-Pum

# Aviat hi haurà una nova 'Nova Cançó'

Cesk Freixas. CANTAUTOR  
 <www.ceskfreixas.cat>



Aquest jove penedesenc és una de les veus incipients de la novíssima cançó d'autor. Després d'un primer disc, *Set voltes rebel*, i d'un EP amb versions de clàssics de la cançó, *Les veus dels pobles lliures*, ara torna amb el seu segon llarga durada, *El camí cap a nosaltres*. Un disc totalment autoeditat i amb la producció musical de Magí Batalla (*Revolta 21*). 100% denominació d'origen Penedès.

✉ Roger Palà  
 /cultura@setmanaridirecta.info/

**Com podem recórrer "el camí cap a nosaltres"?**

*El camí cap a nosaltres* és una al·legoria per recuperar i reivindicar tot allò que ens pertany. Com una eina més dels moviments d'alliberament, que es podrien entendre com l'inici, i fins la victòria, la transformació social, que seria l'objectiu, el motiu, el final.

**El tema "Ovidi" és, com és obvi, un nou homenatge al cantautor d'Alcoi. Darrerament se n'hi han fet molts. En calen més?**

L'Ovidi ha estat en boca de molta gent, però cal remarcar que molts dels homenatges institucionals que se li han fet han estat oportunistes i hipòcrites. En vida, no el van tenir en compte per a res... el van silenciar. I és un acte de justícia cultural recuperar-lo des d'aquells espais on va desenvolupar-se com a artista. Va ser un autèntic obrer de la cultura. I s'ha de reivindicar, lluny d'institucionalismes i fal·làcies partidistes.

**Què diries als que afirmen que la figura del cantautor polític està passada de moda?**

Si hi ha la necessitat de denunciar, de protestar i de reivindicar és evident que a nivell social està passant alguna cosa. Els cantautors recollim l'essència d'aquesta necessitat, de la mateixa manera que hi ha escriptors de denúncia,

cuiniers independentistes i jardiners utòpics. El cantautor explica la realitat, el canvi, l'amor. I ho fa des del romanticisme, la tendresa i la humanitat. Si reivindicar tot això és estar passat de moda, aleshores crec que queden molt pocs al·licients per continuar creient en aquesta vida.

**Hi ha una nova generació de joves cantautors catalans?**

Cada cop som més els joves que reinventem l'herència dels que ja fa temps que hi són. La majoria hem nascut a la dècada dels 80. És important entendre que hi ha cantautors repartits per tota la geografia catalana, des de Mallorca (Tomeu Caldentey) fins al País Valencià (Pau Alabajos, Sergi Contrí, VerdCel), passant per ponent (Àngel Soro, Meritxell Gené, El Fill del Mestre) i arribant al cor del Principat. Estic convençut que, ben aviat, es podrà tornar a parlar d'una nova "Nova Cançó".

## Ni sirenes ni pastors

El cicle Empordà segle XXI projectarà films de creadors locals sobre la realitat de la comarca

**EMPORDÀ SEGLE XII**  
**CICLE DOCUMENTAL DE CREADORS DE L'ALT EMPORDÀ 07**  
**15 de juny**  
**"Vilabertran". 22 de juny**  
**"Cadaqués, l'excepció". (22:00h)**  
**Sala de la Cate.**  
**Ronda Rector**  
**Arolas s/n. Figueres**



✉ Núria Pascual  
 /cultura@setmanaridirecta.info/

El Cineclub Diòptria es presenta aquest mes de juny el cicle "Empordà segle XXI, ni sirenes ni pastors", amb la projecció de tres pel·lícules documentals que tenen en comú el fet d'estar fetes per creadors de l'Alt Empordà i de versar sobre la vida als pobles de la comarca. Allunyant-se de la visió bucòlica que ens retrata la sardana l'Empordà, d'idil·li entre el pastor i la sirena, en aquestes pel·lícules podem veure l'Empordà d'avui en dia, on la gent es dedica al turisme, on proliferen les segones residències i els polígons industrials, on conviu la immigració amb la tradició i les noves tecnologies amb la presència del passat.

**L'Empordà d'avui**

La mostra ens presenta tres mirades a tres pobles i de les seves gentes. *Si Concèntric. Poble petit, infern gegant*, escrita i dirigida per Jordi Mitjà, projectada el passat 8 de juny, ens descriu la claustrofòbia d'un poble petit com El Terraprim-Lladó. *Vilabertran*, de la directora Amanda Baqué, explica la convivència de passat i present en aquest poble, a través de la veu dels seus veïns. La tercera pel·lícula *Cadaqués*, és l'excepció de la mostra, ja que presenta una visió del Cadaqués dels anys 60 i 70, tot i que la contrasta amb l'actualitat. Amb aquest film, els directors David i Esteve Pujol, expliquen, a través d'entrevistes, l'especial relació de Cadaqués amb el turisme.

Anècdotes de turistes il·lustres que van passar per Cadaqués en els seus anys daurats serveixen per descobrir el que ha diferenciat aquest poble d'altres localitats de la costa: la ferma voluntat de tots els interessats, tant locals com forasters, de preservar una paisatge urbà i un entorn natural immillorables.

El Cineclub Diòptria, que va tancar la setmana passada la quarta edició de la mostra anual de curts de joves creadors, molts dels quals són també creadors locals, vol amb aquest nou cicle donar sortida a les produccions de l'Alt Empordà, que sovint són projectades a festivals o sales forànees, però són poc conegudes a la comarca.

## La cultura que crema

L'associació La Flama de Mataró neix per donar suport a les iniciatives artístiques de base

**ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FLAMA. C/LLAUDER 141, MATARÓ.**  
**FESTA D'INAUGURACIÓ EL PROPER 16 DE JUNY <LAFLAMA.ORG>**



✉ Jordi Vidal  
 /cultura@setmanaridirecta.info/

L'associació cultural La Flama, de la ciutat de Mataró, va néixer durant el mes de gener d'enguany. Es tracta d'un projecte multiforme destinat a donar veu i suport logístic a tota mena de projectes artístics i socials. Actualment coordinen l'associació tretze persones provinents de diversos àmbits: tècnics de l'espectacle, actors, músics o pintors. Quim Aragó, un dels seus membres, explica que "la idea és fomentar el treball conjunt del conglomerat de gent que es mou en la cultura de base". Amb aquest terme, Aragó es refereix "a tots aquells projectes que no tenen ni el suport d'empreses o d'administracions, ni la capacitat d'autofinanciar-se". La Flama vol poder

ajudar a aquests projectes a professionalitzar-se.

L'associació ha començat amb molta empena pel que fa al treball amb grups musicals que tot just comencen. A aquests, els ofereixen la possibilitat de gravar una de les seves actuacions en directe i produir una maqueta gratuïtament. El lloc web de La Flama ja comença a prendre forma de biblioteca virtual de noves bandes. En Quim explica que, ara mateix, estan produint una maqueta per en David, un jove cantant malia de hip-hop que ha arribat a Catalunya "amb una mà al davant i l'altra al darrera".

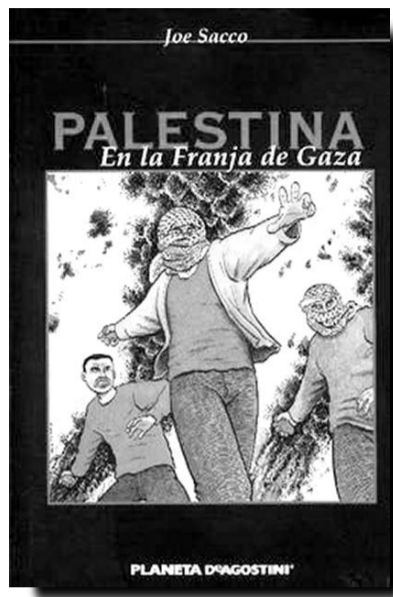
El proper 16 de juny La Flama inaugura la seva seu a Mataró. Durant la tarda es farà una *performance* sobre els conflictes de gènere i altres actuacions de circ i

teatre. A les vuit del vespre, el grup Lazarita Cachao oferirà el seu repertori de música cubana. La resta de la nit comptarà amb sessions de dj's per tots els gustos. Sens dubte, l'adquisició d'una seu pròpia reforçarà els projectes de l'associació, ja que, a la seva feina de col·laboració amb centres okupats o grups teatrals s'hi podrà afegir la possibilitat d'oferir exposicions, teatre i música dins la seva programació.

Aragó explica que "a Mataró, com també a moltes altres poblacions de Catalunya, els ajuntaments dediquen gran part dels seus pressupostos culturals a finançar actes culturals de gran calibre on es porten artistes foranis; i això no està malament, però sovint s'obliden de donar suport als projectes que sorgeixen de les seves entranyes".

# La violència quotidiana

**PALESTINA.**  
**'EN LA FRANJA DE GAZA'**  
**DIBUIXANT I GUIONISTA:**  
**JOE SACCO**  
**PLANETA DEAGOSTINI**  
**B/N. 304 PÀGINES**



✉ **Ricardo Hermida**  
/cultura@setmanaridirecta.info/

**E**ls còmics no són només cosa de nens. Només cal fer un cop d'ull a Palestina. En la Franja de Gaza, de Joe Sacco. Un àlbum que, mitjançant una difícil recerca periodística, vol il·luminar un dels conflictes més sanguinaris i duradors dels nostres dies: el que enfronta Israel i Palestina.

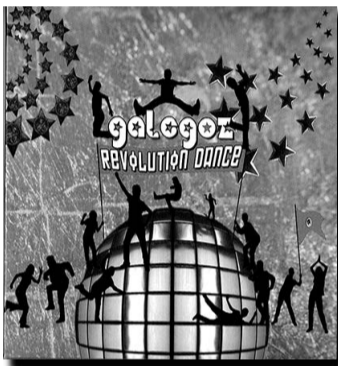
Sacco és un gran dibuixant de guerra. Segons les seves paraules, aquesta mena de treballs li permeten compaginar les seves dues grans passions: el periodisme i el còmic. En la seva opinió, la

historieta gràfica com a mitjà de narració aconsegueix que un determinat públic pugui accedir millor a la informació més complexa.

És per això que, a principis dels anys noranta, Sacco va decidir emprendre un viatge a Palestina, per mirar de comprendre la situació d'un poble demonitzat als ulls d'Occident. El dibuixant retrata, a través de nou capítols, tot el seu viatge pel país ocupat, recollint testimonis del poble palestí sobre tot el que s'esdevé rere la boira informativa amb què el govern de l'estat d'Israel oculta el seu rastre de violència. Relats de persones amb els

seus somnis i il·lusions que viuen un perillós malson. Atrapats a les vinyetes de Sacco, hi ha molt de dolor i ressentiment entre pobles, uns sentiments que es van convertir durant més de mig any en la demolidora rutina del seu treball.

Potser alguns el vegin com un caçador de tragèdies, d'altres potser com algú que ha tractat de mostrar al món occidental el que passa tan lluny de les nostres llars. 304 pàgines de denúncia i, malgrat això, deu anys després la violència segueix essent protagonista de la vida quotidiana dels palestins.



## Galegoz

**'REVOLUTION DANCE'**  
**(OUVIRMOS)**  
**RAP FUNK**

**G**alegoz aterren amb un disc d'allò més heterogeni, amb elements propis de la terra i amb d'altres més fàcils d'imaginar a l'espai galàctic, ja que la seva fantasia no té límits. Dir que Galegoz són gallecs és obvi, però ens quedariem curts. El gallec, com a bon coneixedor del món i present a bona part d'aquest, sap transmetre les experiències i també sap contagiar-se de les noves tendències. Darrera Galegoz trobem a Pulpiño Viascón (membre fundador de O Jabanzo Negro) i a tot un equip de persones inquietes que han aconseguit treure de l'anònim un projecte, encara jove,

però emergent. No espereu trobar cap gaita, però sí molt de funk, molt de rap i un mica de tot. Una referència serien Hechos Contra el Decoro, perquè els madrilenys també tenien un estil propi i difícil d'imitar. Tot el producte és *made in Galiza*. Els textos també ho són, concretament en gallec reintegrat, aquell que vincula les seves arrels amb la llengua portuguesa identificant-se com a tal. Si fem paral·lelismes, segurament aquest grup podria trobar el seu espai d'actuació tant a Lisboa, com a Vigo o Betanzos. De moment, que no s'aturi la festa!. **DAVID VÁZQUEZ**



## Miquel Gil

**'EIXOS'**  
**(TEMPS RECORD)**  
**CANÇÓ MEDITERRÀNIA**

**E**l valencià Miquel Gil ha esdevingut un referent en l'àmbit de les músiques d'arrel que es fan a la Mediterrània. El seu tercer disc en solitari, *Eixos*, n'és la confirmació més absoluta, per si encara hi havia algun escèptic. Especialista en donar un tractament modern a les músiques tradicionals, aquest tercer disc compta amb la producció de Borja Penalba, guitarrista habitual de Feliu Ventura. Així, les tonades aflamencades del cantautor de Catarroja flirtegen lleugerament amb la música electrònica. Gil segueix obtant per musicar poemes de joves (bé, o no tan

joves) autors dels Països Catalans. Així tenim "Fil de vent" de Manel Rodríguez Castelló o "Tinc una pena" i "Pensant maneres" d'Enric Casasses. El socarrat Feliu Ventura cedeix una lletra, "Dels meus ulls". El garrotin "Gola ampla" és una descarnada sàtira dels especuladors immobiliàris ("Si tu no tens casa/ és per culpa d'uns fartons/ que guanyen massa"). Tanca el disc "Homenatge", una versió de la peça "Homenatge a Teresa" d'Ovidi Montllor, que Miquel Gil ja havia enregistrat en una versió amb Pascal Comelade arran d'una iniciativa de la revista Folc. **ROGER PALÀ**

ESTRENA

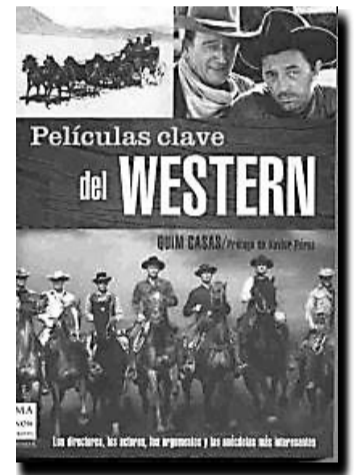
## 'La soledad'

**DIRECTOR: JAIME ROSALES**  
**GUIONISTES: JAIME ROSALES, ENRIC RUFAS**  
**INTÈRPRETS: PETRA MARTÍNEZ, SONIA ALMARCHA, NÚRIA MENCIA, MIRIAM CORREA**  
**DURADA: 130 MINUTS**



**E**l barceloní Jaime Rosales va ser saludat com un dels més prometedors cineastes d'autor de l'Estat amb *Las horas del día*. La seva nova proposta sembla estar despertant més suspícies, potser pel síndrome de la segona obra, que en moltes ocasions desequilibra més a crítics que a autors. Radicalment costumista, *La soledad* mostra les vides de diferents dones amb el ritme lent de la quotidianitat, donant el mateix tractament

distançat a les situacions més corrents i les més extremes. L'únic artifici, expressiu però potser repetitiu, és el de la divisió de pantalla en dos per mostrar l'aïllament dels personatges encara que visquin sota el mateix sostre. Film de minories, trist, potencialment avorrit, però reeixit en els seus propòsits, mostra tant les grans cicatrius com les petites irritacions de la vida, especialment de la vida familiar i les seves mesquineses. **IGNASI FRANCH**



## 'Películas clave del western'

**AUTOR: QUIM CASAS**  
**EDITORIAL MA NON TROPPO, 2007**  
**PÀGINES: 268**

**M**algrat ser un projecte amb estructura de llibre de consulta, que inclou una introducció general i diferents fitxes de films i artistes bàsics del gènere cinematogràfic nord-americà per excel·lència, el de Quim Casas no és un llibre blanc i escrit sense compromís. L'autor s'arremanga i, més enllà de sinopsis, arguments i contextualització artística dels films, va a la cerca de les connotacions sociopolítiques d'unes ficcions que, nacionals com eren, sovint van servir per comentar la realitat contemporània del país, i fenòmens com el desencant *post-hippie*, la guerra del Vietnam o la lluita pels drets civils. Tot plegat són punts de partida disseminats en un llibre dolorosament breu, que incita a capbussar-se en una tradició on conviuen la glorificació del mite i la desmitificació de l'esteriotip, el cant a un paradís perdut i la crítica a la barbarie comesa contra els indígenes. **I.F.**



cultura@setmanaridirecta.info

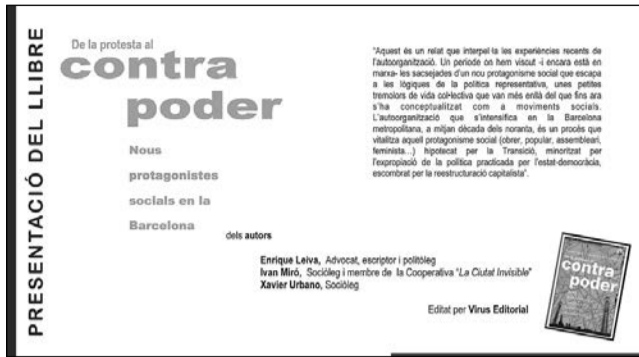


**RECOMANEM**

**DEL 15 AL 17 DE JUNY  
CULTURAVIVA 2007  
SANT FELIU DE LLOBREGAT**

La Coordinadora d'Associacions per la Llengua catalana (CAL) organitza la setena edició del Culturaviva. Aquest festivall itinerant omple cada any els carrers d'una ciutat de la millor mostra de la cultura popular d'arreu dels Països Catalans. En aquesta edició hi actuen Al Tall, amb el seu espectacle commemoratiu pels 300 anys de la batalla d'Almansa, Marcel Caselles i la Principal de la Nit, Aramateix i Cesk Freixas.

Horari per dies a: <www.culturaviva.cat>



**ACTE DE PRESENTACIÓ DEL LLIBRE  
"DE LA PROTESTA AL CONTRAPODER"**

**19 h. a l'Escola de polítiques Socials i Urbanes (IGOP - UAB)  
Passeig d'Urrútia, 17 de Barcelona.**

**Amb la presència dels seus autors:  
- Xavi Urbano  
- Ivan Miró  
- Enrique Leiva**

IGOP.UAB.CAT

**ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA**

**DIJOUS 14**

**Xerrada contra l'especulació a Sant Andreu de Palomar**

19:30 h Al Centre Cívic de Sant Andreu (Bcn)  
Carrer Gran de Sant Andreu 111  
La xerrada es titula "Qui es qui al negoci immobiliari" i anirà a càrrec d'Albert Recio. Després es presentarà l'Assemblea andreuca contra l'especulació i per l'habitatge digne



**Sopador vegà de suport a Radio Bronka**

21 h Al Casal Jove de Roquetes (Bcn)  
C/Vidal i Guash 16  
Metro: Via Julia L-4  
Més actuació de ONE MAN NATION (Textures i paisatges sonors des de Singapur)  
Radiobronka.info

**Tertúlia. Eleccions: abstenció i república**

19:30 h Llibreria Distrivinyes (Bcn)  
c. de l'Or 8 (Plaça del Diamant)

**Cicle formatiu: El teatre social i l'educació per la pau**

Tot el dia a La Vaqueria (local del SCI-Catalunya; C/ del Carme 95)  
Tallers pràctics de teatre de l'oprimit: "De l'experiència a la pràctica, un primer tast".  
Recordeu: El grup de persones per participar als tallers ja s'ha omplert, per tant, ja no s'accepta ningú més per a fer-ne la inscripció.  
Contacte: formacio@sci-cat.org.

**Xerrada sobre qüestions polítiques**

19:30 h a la Federació Catalana d'ONG's  
Antiga Casa del Món, c/ Tàpies, 1-3 a Barcelona  
Amb Jose Antonio González Casanova, catedràtic de dret constitucional de la UB  
Cetede.org/spip.php?article49

**DIVENDRES 15**

**"La Transició Democràtica: les seves conseqüències a Terrassa"**

20 h Centre d'Estudis Libertaris "Francesc Sàbat". Ctra. de Montcada 79. Terrassa  
A càrrec de Jaume Canyameres, economista i responsable de l'Àrea d'Hisenda a l'Ajuntament de Terrassa durant diverses legislatures municipals. Una visió de qui ho visqué en primera persona.

**DISSABTE 16**

**Ararock '07**

22 h Can Basté  
Pg. Fabra i Puig 274 (Bcn)  
Concert amb Ulut, Rebel Spell, Los Gandules i Los Draps



**Festa d'estiu Ateneu Rosa de Foc (5è aniversari)**

10 h Pl. Virreina (Bcn)  
10h a 18h Mercat d'Intercanvi. 11h Animació infantil. 12h Contacontes. 14h Dinar popular amb l'Olla Mobil. 16h a 18h Taller de reciclatge per a petits i grans. 18h Cantautors (Leo i Pablo). 19h Monòleg amb Platera. 19:30 Danses orientals. 20h Reggae Night Reunion. 21:30 Batucada Brincadeira. 22h Sopar, festa i sorpre-

ses a l'Ateneu

**Turó Rock '07**

22 h Parc de l Turó de la Peira (Bcn)  
Metro: L1 Vilapicina  
Amb Gigapollos del bosque, El placer de estar sin ti i Kilometro 0



**"Vida y muerte de Buenaventura Durruti"**

18:30 h Centre d'Estudis Llibertaris "Francesc Sàbat". Ctra. de Montcada 79. Terrassa  
Durada: 100 minuts. Una pel·lícula de l'any 1999 de la companyia Els Joglars amb Albert Boadella com a director. "Refleja...las circunstancias históricas que le rodearon y de las que fue protagonista. Se presentó en el Festival Internacional de cine de Valladolid, fuera de concurso dentro de la sección Tiempo de Historia".

**Ier Concurs de Graffiti x Palestina**

12 h. Barri de Sants, Barcelona  
La Xarxa d'Enllaç amb Palestina convida a tots els artistes del graffiti a participar. Envia les teves propostes, tenint com a base inspiradora la solidaritat amb Palestina.  
L'organització proveirà els sprays. Els guanyadors aniran a pintar-lo al mur de l'Apartheid, a Palestina. Consulteu les bases del concurs o bé trucar el Manu: 651343888 (tardes) // www.xarxapalestina.org

**DIMARTS 19**

**Cicle Amèrica Llatina: Realitats socials i organitzacionals**

19 h Al Casal Popular Sageta de Foc  
Carrer del Trinquet Vell, 15, Tarragona  
Xerrada: "Procés de consciència: el treball d'organitzacions juvenils revolucionàries al Paraguai". A càrrec d'Eugenia Isurralde; membre de "Germinal: Centro de Estudios y Educación Popular" i Armando Monzón; Director de la ràdio comunitària "Radio Rebelde" del Paraguai.

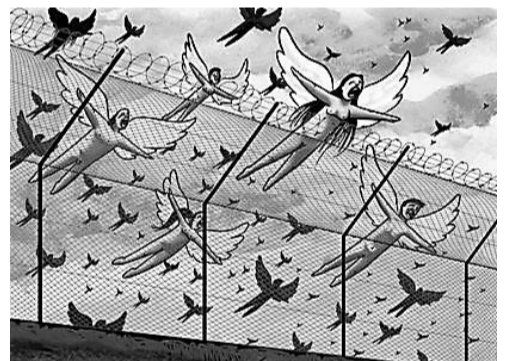
**SORTIM DE CASA**

**DIUMENGE 17  
MANIFESTACIÓ PER LA DEFENSA DE LA TERRA I EL TERRITORI  
GLOBALITZEM LES RESISTÈNCIES  
12 h. Plaça Universitat, Barcelona**



**MANIFESTACIÓ PER LA LLIBERTAT DE MANIFESTACIÓ I D'EXPRESSIÓ**

17 h. Plaça Universitat, Barcelona  
Davant el comportament dels Mossos d'Esquadra en el decurs de diverses manifestacions és hora de dir prou! No podem permetre que un dret tan elemental com el de la lliure manifestació estigui sent coaccionat d'aquesta manera. Els col·lectius antirepressius diem prou!



**la repressió  
mai ens tallarà  
les ales**  
per la llibertat de manifestació i expressió  
**17 de juny Pl. Universitat**  
17h Plantada d'exposicions de diferents casos repressius  
18h Presentació de l'anuari 2006 de la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura  
Parlaments dels casos de la Núria Portulas, Torà  
Lectura del comunicat unitari  
Comunicat de l'Assemblea d'Okupes de Barcelona  
**i a continuació  
MANIFESTACIÓ**



**NO OBLIDEU...**



**PASSI DEL DOCUMENTAL  
"Silenci: aquí es tortura"**

**20 h. BRINDEM BRINDOLES. RIERA ALTA 4-6 (Bcn)**  
El documental denuncia que, després de 30 anys de suposada democràcia, a l'estat espanyol, encara es tortura

# La indirecta



ENTREVISTA // **ARIEL SANTAMARIA, REGIDOR DE L'AJUNTAMENT DE REUS**

## “Només manariem si traguéssim majoria absoluta”

Impressionat encara per la repercussió que ha tingut, Ariel Santamaria poc a poc va prenent consciència del que ha aconseguit. Després de presentar-se a les eleccions municipals de Reus l'any 2003 i quedar-se a ben poc d'aconseguir una regidoria, finalment, en els darrers comicis, la CORI (Coordinadora Reusenca Independent) l'ha aconseguit. La que ell ocuparà. Tot va sorgir —segons ens diu— quan una nit, somiant, se li va aparèixer l'Elvis Presley i li va encomanar el deure de salvar la ciutat. Prenent aquest esperit carnavalesc, irònic i satíric —el juantisme—, va organitzar una candidatura independent al consistori de la capital del Baix Camp. La idea era remoure les consciències i donar un toc d'atenció a la classe política local. L'experiència va recollir els seus fruits i, ara, s'ha convertit en un fet mediàtic d'àmbit internacional. Per primer cop a la història, una persona vestida d'Elvis Presley i amb una bandera de la ciutat lligada al coll —com si es tractés d'un superheroi— prendrà possessió, el proper 16 de juny, com a representant de la ciutat.

↳ Masovers de Pobleviu.cat  
Directa El Camp  
/elcamp@setmanaridirecta.info/

**1.831 vots al sac de la CORI, 50,10% d'abstenció i un regidor a l'Ajuntament. I ara què?**

Doncs ara ens toca no defraudar a tota la gent que ens ha votat, conscients que és un vot de càstig i de gent rebotada per l'acció del govern durant els últims anys a la ciutat de Reus... I sobretot, el més important serà, de veritat, treballar perquè la ciutat sigui millor i aconseguir aplicar les nostres propostes juantxis: és a dir, promoure un Reus més original, perquè a nivell internacional Reus torni a aixecar-se com una capital mundial.

*“En aquest país sempre fa més mal la crítica irònica que la crítica constructiva”*

**La ironia i la crítica, ara la fareu des de l'Ajuntament?**

La CORI, Coordinadora Reusenca Independent, és un partit rebel i de protesta. En el cas de Reus, ha funcionat molt bé. Per la gent



Directa El Camp

som una veritable alternativa, veuen els polítics dins el mateix bloc i a nosaltres com la faràndula, els de la premsa satírica. La CORI planteja això: rebot i protesta. Naltros ho barregem des del juantisme de Reus. Les protestes de l'any 2003 eren més ambigües. Enguany diem: “quatre

*“Si les coses a Reus anessin bé, la CORI no tindria la raó d'existir”*

anys sense obres”; i la gent que ho ha patit diu: “perquè no ho ha plantejat cap partit, diguem-ne, serio?”. Dóna la sensació que molts polítics que manen fan prevaler els seus interessos personals i molta gent se sent, actualment, desenganyada. Els polítics viuen en un núvol, es queden dalt del seu Olimp i prenen contacte amb la humanitat només quan arriben les eleccions. I la gent pensa que els prenen per tontos. La gent analitza i els altres ho fan veure. A més a més, l'Ajuntament s'ha cuinat un pastís immens: el tecnoparc, que costa 1.000 milions d'euros; la Fira, que val 300 milions d'euros... Enguany prometen obrir 37 carrers nous! **I ara el poble podrà saber com és de gros aquest pastís... Saps quin és el sou d'un regidor?**

Depèn de si està a l'equip de govern o no. Després, també cobren les comissions per anar als plens. Si ets regidor de l'oposició, el sou et queda sobre uns 1.000 o 1.200 euros. Pertànyer a l'equip de govern representa uns 3.000 euros per cada regidor. Després, també depèn dels càr-

recs que tinguis! Socis i càrrecs directius de les societats anònimes, plusos d'assistència, etcètera. Clar! Rasques pasta sobretot a l'equip de govern. Però, com que nosaltres som un partit impacant i impactable, no ens deixarem subornar.

**Aquesta oposició juantxi, com es portarà a terme?**

Farem un treball crític, de frenar les coses que no ens agraden, tot i que estem en minoria absoluta, només tenim un regidor. La gent que tingui qualsevol queixa pot venir a visitar-nos i naltros ho farem saber al saló de plens, públicament. Jo no sé ni com funciona. Amb la CORI, hem començat la casa per la finestra. Però, ho anirem aprenent tot sobre la marxa. Això sí, volem que el que sigui nostre ho poguem tenir, per això ens estem assessorant, per tal que no ens enganyin, com ha passat amb altres grups polítics nous que han entrat a l'Ajuntament.

**Només actuareu en qüestions concretes que poden ser de més interès per la gent que us ha votat, com ara les qüestions relatives a les zones lúdiques, o també participareu en debats més generals com ara pressupostos, grans inversions...?**

Intentarem arribar a tot el que puguem. El que no pot ser és que els polítics que estan a les empreses municipals tinguin uns sous astronòmics i, en canvi, tu hagis d'anar a urgències (l'hospital és una empresa mixta) i t'hagis d'esperar set hores per ser atès. Volem que hi hagi absoluta transparència i fer un fòrum de participació ciutadana. Aprofitarem el gabinet de premsa de l'Ajuntament per poder dir tot el que no ens agradi. Fins i tot farem recollides de signatures per aturar les qüestions que no ens agraden.

També recollirem les queixes de les associacions de veïns per portar-les al ple i forçar que hi hagi més informació sobre cada conflicte o denúncia.

**El model de la CORI podria ser exportable a altres municipis o en convocatòries electorals d'un àmbit més gran?**

Crec que podrà passar a ciutats com Reus, on hi ha molta abstenció i la gent està molt rebotada. S'adonen que fent crítica constructiva no funciona i fent crítica de rebot juantxi sí. En aquest país sempre fa més mal la crítica irònica que la crítica constructiva. Al contrari de molts partits crítics, naltros tenim clar que no volem pactar amb ningú. Només manariem si traguéssim majoria absoluta.

*Farem un treball crític, de frenar les coses que no ens agraden, tot i que estem en minoria*

**Sou un toc d'atenció als partits perquè canviïn d'actitud?**

Si, des del punt de vista dels “nostres”, les coses a Reus anessin bé, la CORI no tindria raó d'existir. Però, mentre les coses continuïn igual i no tinguem trets característics locals, naltros seguirem lluitant. Perquè un Reus més juantxi també és possible. Però, també més equilibrat i més equitatiu per tothom. Hi ha coses que proposem que poden semblar frikis, però no ho són tant i serien una bona forma de promocionar la ciutat i un gran impuls. ●

**“Què els ha passat als teus ulls?”**

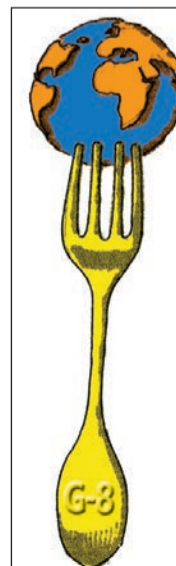
↳ Jordi Martí Font  
/opinio@setmanaridirecta.info/

Estel, d'Arròs Caldós, canta i es pregunta, amb una potència immensa, “Què els ha passat als teus ulls que no volen mirar este infern? Han claudicat. No poden més”. I un altre queda enmig del camí de la lluita i passa a repetir les maneres i les formes dels que es posen corbata i americana per convèncer els auditoris. Primer és pura tàctica per atreure els qui no es fien de l'aspecte de qui parla, canviant la imatge i mantenint el discurs. I dina amb els amos, perquè ara ja representa

*Encorbatat, els ulls no ploren pel que noten sinó pels records que tenen del que van veure*

algú i ells deixen anar que té raó però que cal canviar-ho tot a poc a poc... I pensa, autojustificant el que no té no justificació, que la seva feina de transformació la farà des de dins, des del millor lloc. Al començament es troba estrany, però a poc a poc aprèn les maneres i les formes del poder i els amos li donen un cop de mà quan el necessita i es mostren molt humans. Tanta humanitat el commou i ja els veu com a amics, això sí, sense caviar res més que les cares i els cossos. Encorbatat, els ulls no ploren pel que noten sinó pels records que tenen del que van veure. Ara és respectable i, per mantenir les aparences, de tant en tant d'amagat escolta la música que ve de l'altre costat i el sorprèn la creativitat que mantenen els que encara no han estat engolits. “Pamfletaris i utòpics” pensa mentre l'equip de so del cotxe oficial escup crits. Darrere del vidre fumats pensa en la seva gestió i nota només un minúscul rastre de fàstic. Tot evoluciona correctament.

PUBLICITAT



*Beneix-nos, Senyor, i beneix aquests aliments que anem a prendre.*

*Beneix a qui els ha explotat, i dóna el seu kubotan a qui no el té.*

*Per Ford, nostre Senyor.*

*Amen*